

JUNI 1983

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

KANSELIER
HELMUT
KOHL

Het bepalen van Europa's toekomst

de
ECHE TE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

16e jaargang No. 6

Oplage 5.397.000

juni 1983

ARTIKELEN

Duitslands toekomst — Europa's lot	2
De wereld gezien door de ogen van de islam	5
Het grootbrengen van gelukkige kinderen	7
U kunt uw angsten overwinnen!	10
De nieuwe armen — u kunt vermijden een van hen te worden!	15
Dringender noodzakelijk dan ooit — Gods programma om de armen te helpen	17

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	29

OMSLAG:

De Westduitse kanselier Kohl geeft blijk van zijn vermogen om openhartig, ontspannen en vertrouwelijk met de kiezers te communiceren. Kritici hadden voorspeld dat Kohl slechts een overgangsfiguur zou zijn. Zij onderschatten wat werd genoemd zijn „een-sporige ambitie en vasthoudendheid — en zijn vermogen om in zijn rol te groeien”.

OMSLAGFOTO REGIS BOSSU — SYGMA

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1983 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b. Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Verspreiding en redactie van de Nederlandstalige editie: Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Verantwoordelijke uitgever in België: H.C.A. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten (België).

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredacteur:

Dexter H. Faulkner

Senior redacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsredacteur:

Gene H. Hogberg

Redacteurs:

Ronald D. Kelly, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton D. Steep, Keith W. Stump

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Rod Matthews, L. Leroy Neff, Richard Paige, Patrick A. Parnell, Richard J. Rice, Richard H. Sedliacik

Technisch kopijredacteur:

Peter Moore

Redactie-assistenten:

Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Janice Roemer, Wendy Styer, Dan C. Taylor, Ron Toth, Debbie Yavelak, Agnes Youngblood, Jeff E. Zhorne

Vormgeving:

Randall Cole, Matthew Faulkner, L. Greg Smith

Coördinator vormgeving:

Greg S. Smith

Fotoarchief:

Hal Finch, Veronica Taylor

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* G. A. Belluche Jr., Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Kim Stone

Uitgeverij:

Directeur uitgeverij: Ray Wright; *Hoofd produktie:* Roger G. Lippross; *Produktie:* Ron Taylor; *Coördinatoren internationale edities:* Val Brown, Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie:* Boyd Leeson; *Distributie-assistent:* Carol Riemen; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

L. Leroy Neff

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Italiaans:* Carn Catherwood; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

Overvloedig leven

Waarom hebben sommige religieuze mensen het gevoel dat een godsdienstig leven moet bestaan uit het opgeven van alle plezier en levensvreugde, en dat zij om God te behagen, een somber, droefgeestig leven moeten leiden.

En wat dat aangaat, waarom denken sommige NIET-religieuze mensen dat om een christen te worden, een leven van boetedoening vereist wordt?

Ik werd grootgebracht in een gerespecteerde protestantse kerk van het traditionele christendom. Ik wist als kind nooit veel van wat de kerk leerde; maar ik wist dat het overtreden van *hun* eigen vele verboden als *zonde* werd beschouwd: je mag niet roken, je mag niet dansen, je mag niet kaartspele, je mag niet naar de schouwburg, je mag geen druppel wijn aanraken, je mag niet dit, je mag niet dat!

Een wereldberoemd filosoof, redacteur en spreker die ik gekend heb, zei eens dat hij geen behoefte voelde een leven van christelijke onderdrukking te leiden. Hij zei: „Ik wil graag opgewekt, vrolijk en vriendelijk zijn, en de mensen met een glimlach tegemoet gaan.” Hij was een zeer ontwikkeld man, maar een analfabeet op bijbels gebied!

Waar halen de mensen toch al deze verdraaide ideeën over de godsdienst van Jezus Christus vandaan? Heel beslist NIET uit de Bijbel.

Zij weten niets van de Jezus van de Bijbel die zei: „Ik ben gekomen, opdat zij **LEVEN** hebben en overvloed.”

Op de een of andere manier hebben vele mensen vele verwrongen en valse ideeën over Jezus Christus, d.w.z. over de Jezus van **UW BIJBEL**. Ik denk dat haast NIEMAND weet wat de Bijbel over Hem zegt.

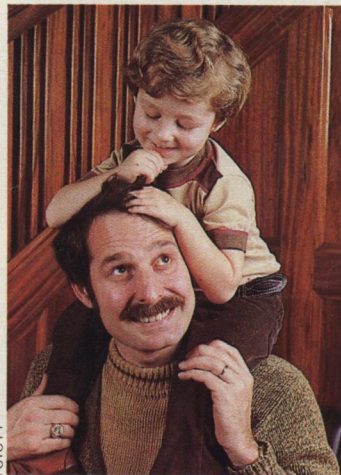
Het lijkt wel alsof de meeste mensen denken dat **ZONDE** datgene is dat het **BESTE** voor ons is, maar dat ons door een strenge en toornige God wordt ontzegd.

Hoe komt het dat men niet weet dat onze Schepper ons nooit één enkel ding verboden heeft dat **GOED** voor ons is; nooit van ook maar iets gezegd heeft „**DAT MAG**

NIET”, tenzij het **SCHADELIJK** voor ons is. God verbiedt ons alleen die dingen die ons verdriet, frustratie, pijn, leed en een somber, vreugdeloos leven bezorgen.

Laten wij dit toch goed begrijpen. De **WARE** Jezus Christus heeft gezegd dat Hij ons **GELUK** en **VREUGDE** kwam brengen! Hij zei: „Ik ben gekomen, opdat zij **leven** hebben en **overvloed**”! Hij kwam opdat wij voor **EEUWIG** van rijk, **OVERVLOEDIG** leven zouden genieten. Het doel van de Almachtige God was dat het **ware** christelijke leven **GELUKKIG** zou zijn.

Er bestaat een **LEVENSWIJZE** die de **oorzaak** is van vrede, geluk en vreugde. De grote Schepper-God heeft **DEZE LEVENSWIJZE** ingesteld als een onverbiddelijke **WET** — een onzichtbare geestelijke wet, om vrede, geluk, vreugde en overvloed te **VEROORZAKEN**. Er is een

„Ik ben gekomen, opdat zij **leven** hebben en **overvloed**”

(Johannes 10:10).

oorzaak voor elk gevolg. In deze ongelukkige wereld hebben wij slechts ontevredenheid, verdriet, ellende en lijden. De wereld is er vol van. Zij **ZOU** van vrede, geluk en vreugde **VERVULD MOETEN ZIJN**. Er is een **OORZAAK** voor. Mensen houden niet van Gods wet. Deze wet is de **OORZAAK** van vrede en van alles wat begerenswaardig en goed is. De mensen **willen** wel alles hebben wat goed en wenselijk is, maar zij willen eenvoudig niet datgene **GEHOORZAMEN** wat het zou (Zie verder pagina 24)

DUITSLANDS TOEKOMST EUROPA'S LOT

Gene H. Hogberg

West-Duitsland vormt het scharnier van het Westerse bondgenootschap. Allerlei machten voelen zich sterk betrokken bij de toekomst van dit land.

Afgelopen maart togen de Westduitse kiezers naar de stemlokalen voor wat de belangrijkste verkiezingen in de 34-jarige geschiedenis van het land werden genoemd.

De fungerende bondskanselier Helmut Kohl behaalde een klinkende overwinning. Zijn centrum-rechtse coalitie van Christen-Democraten, Beierse Christen-Socialisten en Vrije Democraten veroverde opnieuw de macht met een overtuigende 55,6% van de stemmen, een percentage dat in het licht van de gewoonlijk vrijwel gelijk opgaande nationale verkiezingsstrijd opmerkelijk hoog werd geacht.

De regering van de Verenigde Staten sprak onverwijld haar instemming uit met de verkiezingsuitkomst. Frankrijk reageerde met een zucht van verlichting. Daarentegen sprak de Sovjet-Unie, die op een overwinning van de sociaal-democratische kandidaat Hans-Jochen Vogel had gehoopt, haar onverholven afkeer van de uitslag uit.

Vervroegde verkiezing

De ongebruikelijke tussentijdse verkiezingen vormden in wezen een duidelijke uitspraak over de regeringswisseling die vijf maanden daarvoor, in oktober

1982, had plaatsgehad.

Met behulp van een zelden toegepaste parlementaire procedure had bondskanselier Kohl de centrum-linkse regering van de voormalige bondskanselier Helmut Schmidt tot aftreden gedwongen.

Bij zijn ambtsaanvaarding beloofde Kohl het Duitse volk dat het zo snel mogelijk een gelegenheid zou krijgen zich langs democratische weg over de machtswisseling uit te spreken.

Bij de verkiezingscampagne genoot de heer Kohl het voordeel van het ambt dat hij bekleedde. Daar kwam bij, dat hij al bijna een decennium lang een vooraanstaande persoonlijkheid op het nationale toneel was geweest. Op het nippertje verloor hij de verkiezingen van 1976. Daarentegen was zijn sociaal-democratische uitdager Vogel een betrekkelijke nieuwelings in de nationale politiek.

De dag voor de verkiezingen weerstond de heer Kohl het ongunstige economische nieuws dat het aantal werklozen als gevolg van de ergste recessie die de Bondsrepubliek tot dusverre had getroffen, tot de recordhoogte van 2,5 miljoen was gestegen.

De kanselier wist de kiezers ervan te overtuigen dat hij daarvan nooit de schuld kon dragen, omdat zijn regering nog maar vijf maanden aan het bewind was. En hij wees op de dertien jaren van wat hij het „wanbeleid” van de voormalige regering van Sociaal-

Democraten en Vrije Democraten noemde.

De Westduitse zakenwereld hechte kennelijk geloof aan de verkiezingsargumenten van de kanselier. Onmiddellijk na de verkiezingen schoten de aandelenkoersen op de Frankfortse effectenbeurs omhoog.

De „Raketten”-verkiezingen

Hoe belangrijk binnenlandse overwegingen ook waren, ze werden — althans in de ogen van niet-Duitsers — overschaduwd door een ander belangrijk onderwerp: de kernwapens.

Op zijn eerste persconferentie na de verkiezingen maakte kanselier Kohl bekend dat West-Duitsland volgens plan zou vasthouden aan zijn aandeel in het NATO-besluit van december 1979 om in West-Europa 572 nieuwe, in Amerika gebouwde kernraketten voor de middellange afstand te plaatsen. Dit plan zou in werking moeten treden wanneer er vóór het einde van 1983 geen overeenstemming tussen Amerika en de Sovjet-Unie bereikt zou zijn, die hun opstelling overbodig zou maken.

De nieuwe raketten zijn bedoeld als tegenwicht tegen de omstreeks 250 zeer zware, elk van drie kernkoppen voorziene, op West-Europa gerichte SS-20 raketten die de Sovjet-Unie de afgelopen vier jaar in een tempo van een per week heeft opgesteld.

Het ligt in de bedoeling dat

West-Duitsland eind van dit jaar het leeuwedeel van de nieuwe, in Amerika gebouwde wapens zal beginnen te ontvangen. Alle 108 van de geavanceerde Pershing 2 raketten, plus 96 van de 464 ultraverfijnde, vanaf de grond lanceerbare kruisraketten (GLCM's) zijn bestemd voor bases in West-Duitsland, het land dat over het grootste aantal Amerikaanse bases beschikt.

Het ligt in de bedoeling de resterende 368 kruisraketten op te stellen in Engeland, België, Nederland en Italië.

In de verkiezingscampagnes die aan 6 maart voorafgingen, vormde de kwestie van de raketten een dermate omstreden punt, dat er een nieuwe uitdrukking ontstond: „Raketen-Wahlkampf”, ofwel „rakettenverkiezingen”.

Nooit eerder in het recente verleden hadden andere mogendheden zich zo intensief ingespannen om de verkiezingsuitkomst in een ander land te beïnvloeden.

Sovjets stemmen voor Vogel

Het begon half januari, toen de Sovjet-minister van buitenlandse zaken, Andrei Gromyko, naar Bonn kwam. Het voornaamste doel van Gromyko was Bonns toewijding aan het NATO-besluit te ondermijnen.

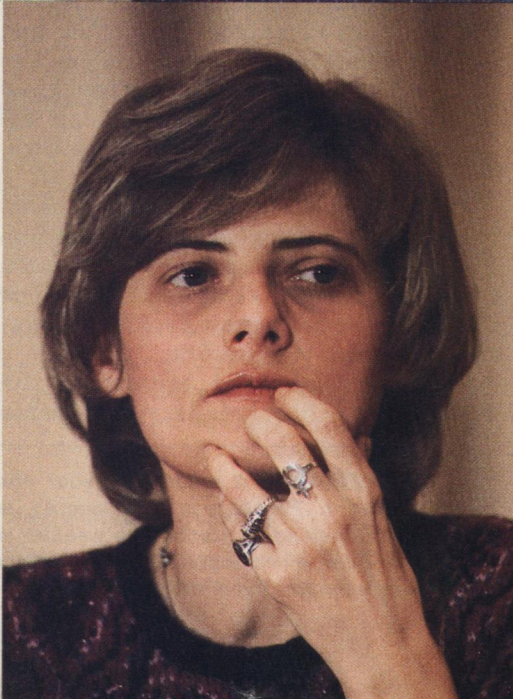
De Sovjets maken zich vooral zorgen over de Pershing 2, een raket met een krachtige, zeer nauwkeurig te richten kernkop, die in slechts zeven of acht minuten doelen in de Sovjet-Unie zou kunnen bereiken.

Minder bezorgd zijn de Sovjets over de tragere, slechts 800 km per uur afleggende kruisraketten, omdat die er wel een uur of twee over kunnen doen om het Sovjet-grondgebied te bereiken. Op grond van hun trauma's van Duitsland, maken de Sovjets zich erg veel zorgen over de stationering van zoveel GLCM's in Duitsland — in hun ogen „door Duitsland gelanceerde” kruisraketten.

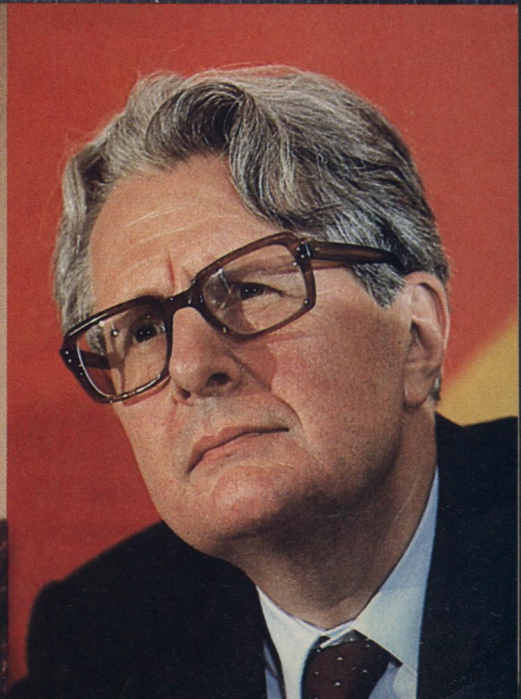
Kanselier Helmut Kohl, boven, na zijn triomf op de verkiezingen van 6 maart. De sociaal-democraat Hans-Jochen Vogel, geheel rechts, kwam minder goed uit de bus. Petra Kelly, rechts, leider van de radicale Groenen, die voor het eerst in het parlement plaatsnamen, heeft een grootschalige burgerlijke ongehoorzaamheid aangekondigd om de plaatsing van nieuwe NATO-raketten in West-Duitsland te verhinderen.

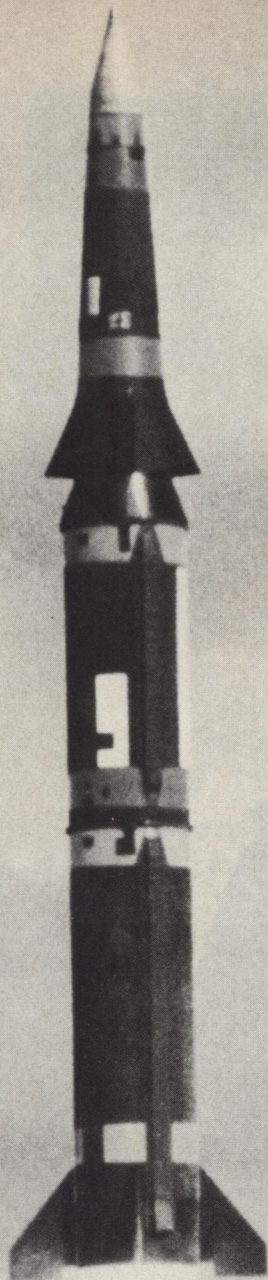

REGIS BOSSU — SYGMA

LINKS PHILIPPOT — SYGMA. RECHTS BOSSU — SYGMA

Het was iedereen duidelijk dat het Kremlin zijn hoop had gevestigd op de kandidaat van de Sociaal-Democraten, Hans-Jochen Vogel. In een poging zowel zijn linkervleugel als die partijgenoten die naar de radicale, antinucleaire „Groene Partij” waren overgelopen, tegemoet te komen, had de uitdager slechts beperkte, aan bepaalde voorwaarden gebonden steun aan het NATO-rakettenplan verleend. In een kennelijk vertoon van openlijke instemming werd de heer Vogel naar Moskou uitgenodigd voor een topgesprek met de Sovjet-autoriteiten.

Ironischerwijze was het rakettenbesluit van 1979 niet het geesteskind van de Verenigde Staten, maar van de voormalige sociaal-democratische bondskanselier Schmidt. De heer Schmidt die zich zorgen maakte over de toeneming van het aantal op West-Europa gerichte Sovjet-raketten, stelde voor in West-Europa nieuwe, in Amerika gebouwde en door Amerika beheerde raketten voor de middenafstand op te stellen om daarmee de defensieve banden tussen Europa en Amerika te verstevigen.

Ook Franse en Amerikaanse campagnes

Amper had de heer Gromyko Bonn verlaten, of de Franse president François Mitterrand kwam op bezoek. In een verrassend openhartige toespraak tot de Bondsdag waarschuwde de heer Mitterrand tegen elke vermindering van de door Bonn toegezegde steun aan de nucleaire verdediging van Europa.

De Franse leider waarschuwde voor de ernstige gevaren van een splitsing van de Verenigde Staten en hun Europese bondgenoten — in de ogen van Frankrijk een reële mogelijkheid als de nieuwe wapens niet op het Europese vasteland worden geaccepteerd.

Frankrijks eigen nucleaire afschrikingsmacht zou haar geloofwaardigheid verliezen als de NATO uiteen zou vallen en de Verenigde Staten hun nucleaire bescherming van West-Europa zouden terugtrekken.

Nauwelijks had Mitterrand zijn hielen gelicht of de Amerikaanse

EEN PERSHING II raket start voor een testvlucht. Plannen om dit wapen in West-Duitsland te stationeren wekken in West-Europa veel emoties op en brengen Moskou in staat van alarm.

SYGMA

vice-president George Bush arriveerde in Bonn. De heer Bush spoorde de Duitsers aan, stevig vast te houden aan het oorspronkelijke „twee-sporen besluit” van de NATO — nieuwe raketten, tenzij de onderhandelingen in Genève tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie over de Euroraketten-situatie met succes zouden worden bekrond.

Ook drong hij met klem aan op aanvaarding van president Reagans „nul-optie” — eveneens een oorspronkelijk Westduits voorstel. Onder deze „nul-optie” zouden de Verenigde Staten de nieuwe raketten niet opstellen als de Sovjets al hun kernwapens voor de middenafstand zouden ontmantelen.

De vice-president bracht een open brief van de heer Reagan aan het Europese volk met zich mee. Daarin bood de president aan, een rechtstreekse ontmoeting te hebben met de voorzitter van de Communistische Partij van de Sovjet-Unie, Yoeri Andropov om tot ondertekening te komen van een verdrag om alle op het land gestationeerde Amerikaanse en Russische raketten voor de middenafstand „van de aardbodem te vegen”.

Andropov verwierp het voorstel bijna onmiddellijk, en verklaarde dat het hier in feite om precies dezelfde „nul-optie” ging.

Stormachtig weer verwacht

Uiteindelijk speelde het aangeboren conservatisme van de gemiddelde Westduitser de heer Kohl in de kaart. Zelfs sommige van Vogels aanhangers meenden dat de Sovjets nu te ver waren gegaan.

Er zijn echter nog tal van aanwijzingen dat de in de Duitse publieke opinie woedende strijd over de betrekkingen tussen Oost en West nog maar net begonnen is.

Verrast door de omvang van Vogels nederlaag, waarschuwde de Sovjet-Unie de nieuwe regering in Bonn dat elke plaatsing van nieuwe Amerikaanse raketten op Duits grondgebied „schade zou toebrengen aan het hele complex van de betrekkingen” — waaronder enorm belangrijke handelsbetrekkingen — tussen Bonn en Moskou.

Maar de grootste uitdaging voor de heer Kohl zou weleens vanuit de Bondsdag in Bonn kunnen komen.

Voor de eerste maal in haar korte bestaan wist de Groene Partij het tot (Zie verder pagina 22)

DE WERELD GEZIEN DOOR DE OGEN VAN DE ISLAM

Keith W. Stump

Het is tijd de mythen rond deze godsdienst te ontzenuwen, en te zien wat de Bijbel over de islam en over de toekomst zegt.

NOOT VAN DE REDACTIE: Dit artikel verscheen oorspronkelijk tweeënehalf jaar geleden in DE ECHE WAARHEID. Gezien de grote toename van het aantal abonnees en het voortdurende gewicht van de islam in de wereldpolitiek, herdrukken wij het artikel hier lichtelijk bijgewerkt voor onze nieuwe lezers.

NIET SINDS de dagen van de kruistochten heeft godsdienst een zo kritieke rol in de zaken van de wereld gespeeld.

juni 1983

Van Marokko tot Indonesië herrijst de islam als een politieke en godsdienstige macht die men niet over het hoofd kan zien. Moslims werpen het gewicht van hun geloof opnieuw in de schaal — zowel cultureel als geestelijk en politiek.

„In het Westen mag God dan dood zijn, maar in het Midden-Oosten is Hij springlevend” merkte een waarnemer op.

Westerlingen verbijsterd

Weinig actuele problemen hebben in de Westerse wereld tot zoveel wanbe-

grip geleid als dat van de islam. De meeste Westerlingen hebben zelfs geen flauw idee van de grondbeginselen en van de belangrijke cultuur van dit geloof.

En toch zijn er in dit gewichtige laatste kwart van de 20e eeuw slechts weinig actuele onderwerpen van dermate groot belang!

Moslims zijn zich heel goed bewust hoe de Westerse spotprenttekenaars hen afbeelden. Het overdreven en misleidende stereotype van een in boernoës gehulde, van een haakneus voorziene kameeldrijver is in het hele

Midden-Oosten welbekend — en wekt er overal aanstoot.

Om deze leemte op te vullen, publiceren wij dit artikel.

De gebeurtenissen in de islamwereld worden maar al te dikwijls vanuit *Westers* gezichtspunt geïnterpreteerd. Westerse waarnemers leggen aan de gebeurtenissen in die wereld vaak hun eigen, vooropgezette maatstaven op en beoordelen ze naar Westerse criteria. Zij bekijken de religie vanuit het waarnemingspunt van hun eigen beperkte Westerse ervaring.

Juiste „camera-instelling”

Om de moslimwereld goed te begrijpen dient men zich in de schoenen van de moslim te verplaatsen, in moslimtermen te denken en *de wereld te aanschouwen door moslim-ogen*. Vanuit dat perspectief kan men een dieper inzicht krijgen in de islam, en in zijn rol in het wereldgebeuren van onze tijd.

Een eeuw geleden, toen Groot-Brittannië met verontrustende problemen in Egypte en de Soedan worstelde, vond de eerste minister Gladstone het een goede gedachte de Koran te bestuderen — het heilige boek van de islam. Hij was ervan overtuigd dat hij alleen op die manier het volk en de godsdienst kon leren kennen die hem zoveel te stellen gaven.

In weerwil van de aanvechtbare resultaten van zijn Midden-Oosten politiek had Gladstone althans in beginsel het belang ingezien om de moslimwereld vanuit de juiste „camera-instelling” te bekijken.

Het wordt ook tijd te begrijpen wat de Bijbel heeft te zeggen over het moslimgeloof en over de betekenis van de gebeurtenissen in de moslimwereld—niet alleen nu, maar ook in de woelige jaren die voor ons liggen!

Populaire godsdienst

Om te beginnen dient u de betekenis van de islam als eigentijdse wereldmacht te begrijpen. De islam is een wereldomspannend geloof. Bijna één op de vijf mensen in onze huidige wereld — zo'n 800 miljoen mensen in meer dan 75 landen — is moslim. Dit is een aanzienlijk blok met een grote potentiële macht en invloed.

De islam is tevens een van de populairste religies van de wereld, en misschien wel de snelst groeiende godsdienst. In Afrika beneden de Sahara maakt de islam naar men zegt

tienmaal zoveel bekeerlingen als het traditionele christendom!

Voor een juist begrip is het verder van belang te weten dat niet alle Arabieren moslims zijn (zo'n 10% is christen), en dat niet alle moslims Arabieren zijn. In de zevende eeuw bij de Arabieren geïntroduceerd, verbreidde de islam zich in snel tempo door het hele Midden-Oosten, Noord-Afrika en Zuid-Azië. Miljoenen niet-Arabieren werden in de schoot van de islam opgenomen. Nog geen eeuw daarna beheerste de islam een rijk dat uitgestrekter was dan dat van Rome of van Alexander de Grote.

Onderwerping aan Allah

Letterlijk betekent het woord islam „onderwerping aan Allah”. Een moslim is „iemand die zich onderwerpt”. Maar al naar hun maatschappelijke klasse, politieke voorkeuren en culturele achtergrond denken moslims verschillend over hun geloof.

Evenals andere godsdiensten is de islam in de loop der eeuwen door theologische twisten en meningsverschillen uiteengevallen. In onze tijd is de islam in twee takken verdeeld, die van de Soennieten en de Sji'iten. Deze twee takken ontstonden uit een belangrijk schisma over de vraag wie de profeet Mohammed, de stichter van de godsdienst in 632, na diens dood zou opvolgen.

De hoofdtak, de Soenna-islam, waartoe bijna 90% van alle moslims behoort, is in vier „scholen” verdeeld. In tegenstelling daarmee is de 10% van alle moslims die tot de Sji'iten behoort, en die men voornamelijk vindt in Iran, Irak, Jemen en Oman, verdeeld in talrijke sekten, ondersekten en zijtakken, waarvan sommige door de Soennieten als ketters worden beschouwd.

Het eeuwenlange streven naar moslimeenheid blijft een ver droombeeld, voornamelijk als gevolg van een gebrek aan doelmatig leiderschap. Binnen de islamitische *umma*, of gemeenschap, is gebrek aan eenheid steeds de regel geweest. Men kan daarom moeilijk in algemene termen over de islam spreken alsof het een enkel, samenhangend blok is.

Dat neemt niet weg dat alle moslims bepaalde geloofsuitgangspunten en zienwijzen delen. Voorop staat hun uit één zin bestaande geloofsbelijdenis, de *shahadah*: „Er is geen andere God dan Allah, en Mohammed is zijn Bode.” Het plechtig opzeggen van deze

geloofsbelijdenis (slechts acht woorden in het Arabisch) vormt de enige voorwaarde om moslim te worden.

Volgens het moslimgeloof daalde een aartsengel — Gabriël — voor de eerste maal in 610 tot Mohammed af, en maakte hem deelgenoot in de wijsheid van de Koran.

Het heilige boek van de moslims

Moslims beschouwen de 114 soera's of hoofdstukken van de Koran als het letterlijke woord van God, dat alle eerdere openbaringen (met inbegrip van de Bijbel) tenietdoet en de „fouten” van het christendom en het judaïsme corrigeert. De Koran is iets korter dan het Nieuwe Testament.

Mohammed betoogde dat Joden en christenen altijd al Allah hadden aanbeden, maar onder een andere naam. De Koran erkent Adam, Noach, Abraham, Mozes, Jezus en andere bijbelse persoonlijkheden als echte profeten. Mohammeds afkomst voert terug tot Abraham, en wel via de kleinzoon van de aartsvader Kedar, de zoon van Ismaël (Gen. 25:13).

Maar moslims beschouwen Mohammed als de grootste en de laatste (of „zege”) van de profeten. Moslims ontkennen zowel de goddelijkheid van Jezus als zijn kruisiging en wederopstanding. „Diegenen spreken godslasterlijke taal die zeggen: 'God is Christus, de zoon van Maria'”, aldus de Koran.

In weerwil van de hoge positie die zij Mohammed toekennen, vereren de moslims hem niet als een goddelijk wezen. Zij hebben er ernstig bezwaar tegen „mohammedanen” te worden genoemd, want die term betekent voor hun gevoel dat zij Mohammed zouden aanbidden.

Behalve aan de Koran houden de meeste moslims zich ook aan de *soenna* (de overgeleverde daden van Mohammed) en aan de *hadith* (zijn overgeleverde woorden).

In vergelijking met andere godsdiensten is de islam slechts losjes georganiseerd. Er is geen formele institutionele hiërarchie of autoriteit — geen moslimpauz of moslimkardinalen — en evenmin een centraal wereldhoofdkwartier, zoals het Vaticaan. De oelamâ's, de moellahs of de ayatollahs, zoals de islamitische schriftgeleerden en onderwijzers wel worden genoemd, benaderen het dichtst wat men als een

(Zie verder pagina 25)

Het groot- brengen van

GELUKKIGE KINDEREN

Roderick C. Meredith

De hedendaagse maatschappij heeft de juiste manier om kinderen groot te brengen verloren. Dit artikel geeft u richtlijnen over het opvoeden van kinderen.

U heeft het allemaal weleens gezien: een jonge moeder, worstelend met haar kleine kinderen, emotioneel uitgeput en op het punt om in tranen uit te barsten. Zij probeert aardig te zijn voor de kinderen en met hen te praten. Zij probeert zelfs om hen om te kopen met snoep en ander lekkers, als zij maar „zoet” willen zijn.

Maar zij schijnen ervan te genieten om driftig tegen te spartelen en hun moeder in het openbaar in verlegenheid te brengen.

Op een enkel verwijt of een enkele tik na bemoeit de vader zich niet met zijn kinderen. Hij wordt teveel in beslag genomen door zijn carrière.

Wat moeten ouders doen om een fatsoenlijk, gelukkig en evenwichtig gezin op te bouwen?

In de eerste plaats moet iedere ouder een vastomlijnd plan of programma hebben voor de opvoeding van zijn of haar kinderen, voor het opbouwen van het gezin en voor de wijze waarop de partner en zelfs andere familieleden erbij betrokken kunnen worden om te helpen.

Daarna moet u zich ook aan dat programma houden. Pas het aan en verbeter het terwijl u het volgt. Maar volg het en bouw een gezin waarop u trots kunt zijn.

Als vader van gezonde, gelukkige kinderen — van wie er drie volwassen en getrouwd zijn — en een kleinkind, en als leraar en raadsman die al meer dan dertig jaar met jonge mensen werkt, heb ik veel van de principes die ik nu zal uiteenzetten niet alleen geleerd door te lezen, maar ook door te observeren en te doen.

Liefde, genegenheid, aanmoediging

Jaren geleden stond er in *Reader's Digest* een ongewoon roerend artikel dat getiteld was: „The Awesome Power of Human Love”, („De ontzagwekkende kracht van de menselijke liefde”). Hierin werd beschreven hoe de medische wetenschap ontdekt had dat babies en kleine kinderen letterlijk genegenheid, kussen, liefkozing en tederheid nodig hebben om op de normale wijze te groeien en zich te ontwikkelen.

Sinds die tijd zijn er vele studies gemaakt en nog meer artikelen geschreven die deze fundamentele waarheid bevestigen. De kracht van menselijke liefde is ONTZAGLIJK. Haar uitwerking op mensen is net zo belangrijk als goede voeding en kleding, zon en frisse lucht samen.

Babies en kinderen *moeten* voortdurend genegenheid en aanmoediging hebben om de juiste soort van zelfvertrouwen en gevoel van eigenwaarde te ontwikkelen en het vermogen om zelf genegenheid te voelen en te tonen. Hoewel dit voor sommige mensen zeer voor de hand lijkt te liggen, is het helaas een van de meest verwaarloosde gebieden van de kinderopvoeding.

Als ouder moet ieder van ons leren om niet alleen onze babies, maar ook onze jonge kinderen vast te houden, te kussen, te knuffelen en *aan te moedigen*. De gewoonte om

onze kinderen aan te raken, te knuffelen en hen lichamelijke genegenheid te betonen, is iets waar men nooit bovenuit moet groeien! Maar hoeveel ouders hebben in dit opzicht niet een emotioneel gebrek? De mannen is maar al te vaak geleerd om sterke, stille mensen te zijn. Door voorbeeld en *gevolgtrekking* is de man in de Engelstalige wereld geleerd dat hij zijn jonge kinderen niet hoort te kussen en te knuffelen — vooral niet zijn zontjes. Misschien realiseren wij ons niet dat het in het Midden-Oosten en de Latijnse wereld al *eeuwenlang* de gewoonte is dat ontelbare miljoenen vaders bij gelegenheid zelfs hun volwassen zonen nog kussen en/of omhelzen!

Toon uw liefde

Dus vaders en moeders, leer om uw jonge kinderen *regelmatig* te kussen en te knuffelen. Neem hen in uw armen en knuffel hen als u thuiskomt van het werk. Speel met hen, onderwijs hun, lees hen voor terwijl zij op uw schoot zitten, en knuffel en kus hen weer als u hen in bed stopt. Zeg tegen hen: „Vader houdt van jou. Hij is trots op je. Moeder en ik zijn heel blij dat we zo'n klein jongetje (of meisje) hebben als jij.”

Onder een dergelijke liefde en aanmoediging zullen uw kinderen letterlijk voor uw ogen „opbloeien”. Want uw liefde en aanmoediging en het gevoel van veiligheid dat dit geeft, zal hen net zo goed *voeden* als fysiek voedsel.

En door dit alles te doen, zult u een sterke band van genegenheid en vertrouwen kweken die het voor uw kinderen *veel gemakkelijker* zal maken om te *willen* reageren op uw onderricht, opvoeding en zelfs correctie als die noodzakelijk is. Ik heb in mijn eigen gezin ondervonden dat deze band ook zal blijven bestaan als de kinderen getrouwd zijn en een eigen gezin hebben.

Laat uw kinderen altijd weten dat u van hen zult blijven houden en hen zult trachten te helpen, wat er ook gebeurt. U kunt hen berispen of zelfs streng corrigeren voor de reële fouten die zij zeker ook zullen maken. Maar dat verandert NIETS aan de onderliggende *liefde* en genegenheid die u altijd voor hen zult voelen.

Als het dit weet, zal het gevoel van eigenwaarde en vertrouwen van het kind onmetelijk worden versterkt. Het kan dan met rustige kracht het hoofd bieden aan de turbulente problemen van het leven. Het kan ook liefde, zekerheid en begrip aan anderen *geven*, omdat het dat zelf heeft ervaren.

Onderricht en training

Hoeveel ontelbare uren zal een paardenliefhebber er niet aan besteden om zijn paard verschillende trucs en manoeuvres te leren? Heeft u ooit de zelfdiscipline en het geduld opgemerkt die de meeste dierenliefhebbers tonen bij de omgang met een showpaard, een jachthond of een gedecoreerde hond van welk ras dan ook?

Hoe staat het met uw *eigen kinderen*? De kleine mensjes

die uit ons eigen lichaam zijn voortgekomen? De volwassenen en leiders van morgen?

In tegenstelling tot dieren — die instinct hebben — weet een klein kind bij de geboorte niets. Hoewel een pasgeboren kalf zowel de kracht als het instinct heeft om op te staan en bij zijn moeder te drinken, kan een baby — als hij niet geholpen wordt — op armslengte van de borst van zijn moeder liggen en van honger doodgaan!

Mensen moeten ALLES leren.

Een klein kind moet niet alleen zindelijk worden gemaakt. Hij of zij moet leren *hoe* het moet eten en later *welke* goede voeding het in de juiste verhouding moet eten en *waarom*.

Kinderen moeten leren *hoe* zij goed moeten zitten, werken en spreken. *Hoe* zij zichzelf goed moeten kleden en verzorgen. *Hoe* zij belangstelling en beleefdheid moeten tonen aan anderen — inclusief hun eigen ouders.

Zonder deze training groeien zij wel op, maar zij zijn dan zeker niet behoorlijk opgevoed. En zij zullen waarschijnlijk NOOIT het begrip, de beschaving, de beleefdheid of het *vermogen* bezitten om in de wereld van de volwassenen succesvolle mensen en leiders te worden.

Onderwijs juiste gewoonten

Het regelmatig onderwijzen en trainen van uw kinderen is een absolute vereiste voor hun toekomstige succes. Vanaf de vroegste kindertijd behoort u uw kinderen te trainen in de *gewoonte van gehoorzamen*. Kleine peuters kan men al dingen leren als „kom hier”, „ga in dat stoeltje zitten”, enz.

Tegen de tijd dat zij drie of vier jaar oud zijn, kunt u hun kleine taken opgeven. Leer hun en help hen *altijd* het speelgoed terug te doen

in de speelgoedmand als zij uitgespeeld zijn. Om de handdoek weer op het haakje te hangen, om hun handen te wassen voor het eten.

Ik kan sommigen van de toegevende opvoeders bijna horen zeggen: „Maar zo maak je er alleen maar kleine robots van.”

Het antwoord?

Het punt is dat kleine kinderen voor hun *eigen bescherming* moeten leren om hun ouders te gehoorzamen. In veel gevaarlijke situaties kan het heel letterlijk het verschil tussen leven en dood betekenen.

Wanneer zij ouder worden — 10 tot 12 jaar — moet men hun ook het waarom en de redenen van deze aanwijzingen uitleggen.

Onderricht voor teenagers

Vanaf de allereerste jaren is de *instelling* een groot gebied om met uw kinderen aan te werken. Leer hun het belang van *bereidwillig* te zijn ten opzichte van de wensen van hun ouders, om te gehoorzamen aan het Vijfde Gebod en hun ouders te eren. Leer hun het belang van eerlijkheid, integriteit, beleefdheid en vriendelijkheid. Leer hun om de wetten van het land te respecteren, en de rechten van

FOUR BY FIVE INC.

anderen, om God, hun ouders en hun naaste lief te hebben.

Het is van essentieel belang om deze principes en een juiste instelling vanaf de allereerste jaren bij te brengen. Want deze vormen de basis waarop het wezenlijke karakter en de gehele benadering tot het leven van uw kind zal rusten.

Leer uw kind dus om zijn of haar emoties te beheersen, om emotionele stabiliteit te ontwikkelen en een positieve levensinstelling. Geef nooit toe aan driftbuien van uw kinderen. U moet hen meer berispen voor driftbuien en een verkeerde instelling dan voor slordige vergissingen of ongelukjes die niet uit een verkeerde houding voortkomen.

Correctie en discipline

Deze verwarde moderne maatschappij oogst de stormwind die door *toegeeflijke* psychologen, onderwijzers en ouders gezaaid is. Onbeheerste, opstandige jongelui richten een spoor van vernielingen aan in veel van onze steden, scholen en huizen.

Veel hiervan wordt veroorzaakt door het hedendaagse, onjuiste denkbeeld dat het bij de opvoeding óf liefde óf discipline moet zijn.

Dat is een volkomen en tragische dwaasheid.

In werkelijkheid bestaat de juiste benadering tot de kinderopvoeding uit liefde EN discipline. Want deze twee gaan hand in hand en vullen elkaar aan.

De Bijbel zegt ons: „Is dwaasheid vastgehecht in het hart van een knaap, de tuchtroede zal haar vandaar verdrijven” (Spr. 22:15). En: „Roede en bestraffing geven wijsheid, maar een aan zichzelf overgelaten knaap maakt zijn moeder te schande” (Spr. 29:15).

Als u echt van uw kind *houdt*, slaat u het op het vlezige gedeelte dat door uw Schepper gemaakt is — wanneer hij of zij dat nodig heeft! En door deze daad zult u de diepte van uw *innige zorgzaamheid* voor hem tonen.

Nee, ik heb het NIET over kindermishandeling! Ik ben het er NIET mee eens als een ouder buiten zichzelf raakt en zijn kind slaat in onbeheerste woede!

Verwond het NIET. Verlies uw beheersing NIET en sla het NIET op het hoofd of enig ander vitaal lichaamsdeel. Maar sla het WEL zo hard dat het *oprecht huilt* en *spijt* heeft van zijn wangedrag.

Dan, als het ergste huilen bedaard is, neemt u het *liefdevol* in uw armen. Zeg tegen hem dat u van hem houdt, dat u hem wel moest slaan, zodat hij een brave jongen zou zijn, en dat u hoopt dat hij zich beter zal leren gedragen en tot een goede man zal opgroeien.

Tegen deze tijd zal een normaal kind u ook weer knuffelen, zal het beseffen en erkennen dat het die tik *nodig* had, en zal het zich zekerder voelen van uw liefde en uw oprechte zorgzaamheid voor hem dan vóór die tik. Want u zult bij uw kind door een emotionele barrière gebroken zijn door de juiste soort discipline die ik zojuist

heb beschreven.

Na een tik, gegeven *uit liefde*, is een kind op de een of andere manier in staat om beter en op een diepvertrouwende manier gehoorzaam te zijn aan zijn ouders. Na een paar maanden van deze soort juiste discipline weet het kind dat het het dieptepunt gepasseerd is, en dat het zo erg nog niet was. Het heeft ondervonden dat het *een pak voor zijn broek krijgt* als zijn jeugdige spanningen en eigenzinnigheid resulteren in opstandigheid.

Maar het ziet dat de tik *uit liefde* gegeven wordt en voor zijn of haar eigen welzijn. Dat de spanningen die zich ophopen in wezen verlicht worden door de tik en de daaropvolgende tranen. En dat u en uw kind eigenlijk emotioneel dichter bij elkaar komen nadat u deze intieme, liefdevolle ervaring samen gedeeld hebt om uw jonge kind te helpen zichzelf te beheersen en op te groeien.

Als het goed opgevoede kind de pubertijd ingaat, zal het steeds minder vaak een tik krijgen. Dit vindt zijn oorzaak in het feit — dat het kind al *vroeg* in zijn leven is bijgebracht — dat u als ouder de leiding hebt, dat er discipline uitgeoefend zal en moet worden voor het welzijn van het kind als een verkeerde instelling of opstandig, oneerbiedig gedrag de kop opsteekt.

De jonge mens kan op dit feit vertrouwen en op de zorgzaamheid die u naar zijn weten voor hem heeft. Fysiek, mentaal, moreel en emotioneel zal hij opgroeien tot een fatsoenlijker, zelfbewuster en evenwichtiger persoon, omdat u de moeite heeft genomen hem op te voeden met ware wijsheid, begrip en liefde.

Misschien heeft u weleens gehoord van de dronken man die op een middag met sneeuw op weg is naar huis.

Hij hoort iemand vlak achter

zich, draait zich om en ziet zijn 10-jarige zoontje dat vlak achter zijn dronken waggelende vader aan loopt.

„Wat doe je daar, jongen?”

„Ik volg uw spoor hier in de sneeuw.”

Hoe staat het met u?

Moeten uw kinderen echt uw spoor volgen? Moeten zij de *instelling* overnemen die u heeft ten opzichte van uw naaste, uw baan, uw land en zijn ambtenaren, en ten opzichte van uw God?

Moeten zij dat?

Het punt is dat zij beslist veel van uw instelling, daden en gewoonten zullen overnemen.

„Het voorbeeld” is een van de beste onderwijsmiddelen in deze grote, wijde wereld. Uw kind kan eenvoudig geen onderscheid maken tussen wat u zegt en wat u doet.

Leer uw kinderen dus vriendelijkheid, beleefdheid en zorgzaamheid voor anderen door u zelf zo te gedragen. Help hen om een gezonde, positieve levensinstelling te ontwikkelen door dit in te bouwen in uw eigen leven. Leer hun eerlijk te zijn door u *zelf* aan uw woord te houden — en door het belang hiervan met hen te bespreken.

Leer hun respect te hebben voor de wetten van het land door uw eigen voorbeeld — en (Zie verder pagina 21)

Babies en kinderen moeten voortdurend genegenheid en aanmoediging hebben om de juiste soort van zelfvertrouwen en gevoel van eigenwaarde te ontwikkelen en het vermogen om zelf genegenheid te voelen en te tonen.

U KUNT UW ANGSTEN OVERWINNEN!

Herman L. Hoeh

Heeft u uw twijfels over het krijgen van een baan? Wordt u achtervolgd door de angst voor ziekte of een zenuwzinking? Beroven verbroken vriendschappen u van uw gezondheid? Dan volgt hier wat u moet doen!

Nog nooit in de geschiedenis hebben zoveel mensen geprofiteerd van de voordelen van arbeidsbesparende middelen, van zulke voordelen als de openbare gezondheidszorg. Toch berooft de angst voor zenuwaandoeningen, hartkwalen, kanker en waanzin miljoenen mensen van hun gezondheid en geluk.

Overall staan de mensen onder nodeloze mentale spanning. Druk van het werk en familieproblemen zijn de zorg van miljoenen. Wij weten niet hoe wij ons moeten ontspannen.

Waarom bestaan er zulke angsten, zulke nerveuze spanningen? Waarom zijn wij niet in staat onze angsten en zorgen te beheersen?

Een tijdperk van de verkeerd gereguleerde geest

Dit is niet alleen het tijdperk van de atoombom. Het is het tijdperk van de verkeerd gereguleerde geest!

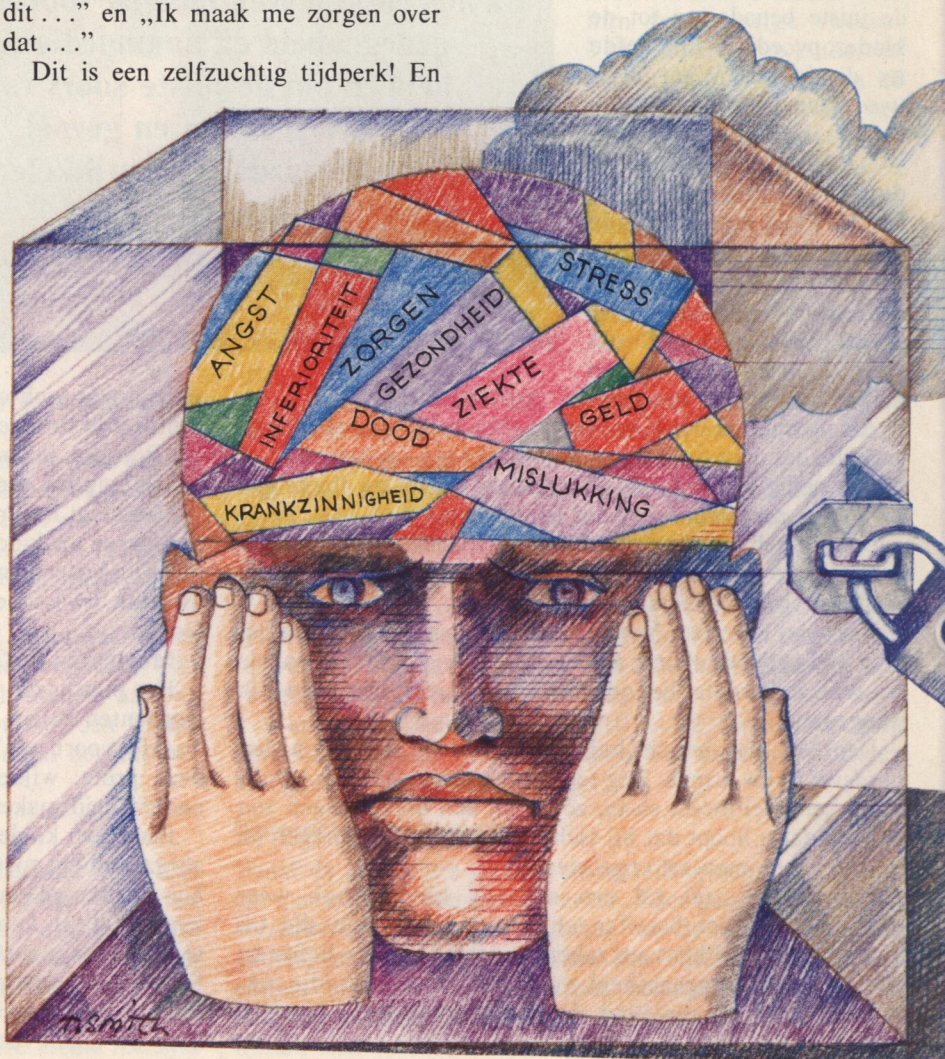
Het leven van ontelbare duizenden mensen wordt door een onbeheerste, ongeleide geest verwoest. Miljoenen worden ellendig en onproductief omdat hun geest de slaaf geworden is van angst — nodeloze, onberedeneerde angst — vooral onder de nieuwe armen.

Nodeloze angsten beroven ons van tevredenheid, verwringen onze persoonlijkheid, en vergiftigen zowel geest als lichaam.

Angst is een emotie — een emotie die op het zelf gericht is. Heeft u ooit opgemerkt dat de mensen die het meest lijden onder angsten en zorgen geheel in zichzelf opgaan? „Ik ben bang voor dit . . .” en „Ik maak me zorgen over dat . . .”

Dit is een zelfzuchtig tijdperk! En

hoe meer wij ons met onszelf bezighouden, hoe banger wij worden dat het zelf letsel zal oplopen. Wij maken ons angstig over wat er met het zelf zou

kunnen gebeuren. Onze verkeerd geregeleerde geest vertroetelt en verwent het zelf.

In veel gevallen heeft dit onbeheerste gevoel van angst ernstige gevolgen: Er bestaat angst dat er „iets mis is met de hersenen” — dat een zenuwzinking nabij is, dat zelfs waanzin het gevolg kan zijn.

Bij sommigen leidt deze onbeheerste emotie tot een gevoel van minderwaardigheid, tot mentale onbekwaamheid, tot seksuele impotentie. De ene angst leidt tot de andere, tot onze mentale levensopvatting en onze lichamelijke gezondheid blijvende schade hebben opgelopen!

Maar er is een manier om dit probleem recht te zetten. Er is een manier om angst te overwinnen.

Is alle angst verkeerd?

Duizenden jaren lang heeft het probleem van de angst onze grootste denkers beziggehouden en verward. De filosofen hebben er geen bevredigende oplossing voor gevonden — anders zou hun leven niet zo vaak vol frustraties geweest zijn! Bepaalde psychologen hebben het denkbeeld van de autosuggestie uitgebreed als oplossing om angst te overwinnen. Zij die deze methode hebben toegepast, zijn echter nog steeds verre van gelukkig. Natuurlijk! Want autosuggestie is een mooi woord voor zelfbedrog. En bedrog heeft nog nooit iets opgelost.

Anderen hebben kalmerende middelen geprobeerd — vooral alcohol — om hun nerveuze angsten kwijt te raken. Drogisten hebben ontelbare pillen verkocht om zenuwen te kalmeren en mensen op de been te houden. Maar angst en zorgen en mentale en fysieke ziekten blijven bestaan!

Om tot een oplossing te komen, moeten wij inzien dat er fundamenteel twee soorten angst zijn: nuttige angst en schadelijke angst.

Zonder de normale, nuttige angst zou geen van ons nog in leven zijn! Juiste angst is niets meer dan de drang tot zelfbescherming. Zonder deze

angst zouden wij niet genoeg voorzichtigheid betrachten tegen verwondingen.

Het is de soort angst die wij nodig hebben!

Maar let op! — als de geest niet juist gereguleerd wordt, verandert de natuurlijke angst voor zelfbehoud in onnatuurlijke angst voor de bescherming van het zelf.

Angst is aangeleerd

De beheersing over het gevoel van angst is aan te leren — het is een kwestie van ontwikkeling. Wij moeten eerst leren wat de juiste angst is. Dan moeten wij daar de juiste beheersing over uit oefenen. Maar wij moeten ook verkeerd gerichte en schadelijke angsten vermijden.

De juiste angst is wijsheid. Het is ook kennis. Veronderstel eens dat wij met een echt gevaar worden geconfronteerd. Het is alleen maar natuurlijk dat wij angstig zouden zijn. Maar laten wij onze angst bedwingen. De angst zegt ons dat er iets mis is. Wij worden erdoor gewaarschuwd dat wij het gevaar kalm en voorzichtig onder de ogen moeten zien. Wij moeten actief worden en iets doen. Actie doet de angst verdwijnen! — maar er alleen maar over inzitten en bang zijn voor het ergste zal ons niet helpen.

Mensen die zich voortdurend zorgen maken, die talloze angsten hebben, zijn gewoonlijk besluiteloze talmers. Zij zijn bang om in actie te komen. Zij worden overmeesterd door hun angsten. Zij worden de slaaf van hun angst.

De tijd om te leren onze angst te beheersen is wanneer wij jong zijn — toch wordt de juiste richtinggeving aan de geest in deze vormende jaren thuis zomin als op school onderwezen!

Maar het is nooit te laat om te leren. Het leven is te belangrijk voor ons om onwetend te blijven, hoe oud wij ook zijn. Laten wij dus leren om onderscheid te maken tussen nuttige en schadelijke angsten.

Nodeloze angsten en fobieën

Soms zijn onze angsten onbetekend of zelfs lachwekkend —

voor andere mensen, uiteraard. Nietige angsten waardoor mensen geplaagd worden — angst voor een groot wateroppervlak, angst voor luchtreizen, angst voor stilte, duisternis, schaduwen in het maanlicht, angst voor de telefoon of voor telegrammen — zijn gewoonlijk het gevolg van ervaringen in het verleden waardoor wij ons bewust of onbewust laten achtervolgen.

Veel erger zijn meestal de fobieën die de mensen op abnormale wijze kwellen.

Angst voor het zien van bloed, angst voor dieren, angst om alleen te zijn, angst om te zwaar te zijn, angst om bang te zijn, angst voor het verliezen van de baan en angst voor mislukking. Aan deze lijst zouden we kunnen toevoegen de angst voor alles, een kenmerk van mensen die weglopen voor het leven!

Aan deze abnormale fobieën liggen normale angsten ten grondslag. Maar in elk van deze gevallen heeft men de normale, natuurlijke angst uit de hand laten lopen. Kijk eens naar de vele miljoenen meisjes en vrouwen die bang zijn om te zwaar te worden. Vaak is er ernstig mentaal, emotioneel en lichamelijk letsel toegebracht om deze angst te „verwijderen”. De verslechterde conditie schept meer angsten. Een vicieuze cirkel is het resultaat.

Heeft u nooit mensen gekend die bang waren voor angst? Zij kunnen niet uitleggen waarom zij bang zijn, maar zij weten dat er iets angstwekkends met hen zal gebeuren! Zij hebben de levensles, dat onze ergste angsten en ervaringen nooit werkelijk gebeuren, niet geleerd!

Soms zijn wij echter zelf verantwoordelijk voor onze angsten en zorgen. Job schreef: „Want waarvoor ik vrees, dat overvalt mij, en wat ik ducht, dat treft mij” (Job 3:25). Vele

bekwame mannen en vrouwen zijn mislukkingen geworden, eenvoudig door zich over te geven aan de onbeheerste angst voor mislukking. Dit is vooral het geval geweest na de twee wereldoorlogen, een catastrofale depressie en nu een grote recessie. Deze angst heeft geleid tot de angst voor gebrek aan veiligheid. Merk op hoe uit de ene angst de volgende voortkomt. Deze angsten zijn allemaal kenmerkend voor gebrek aan kennis en wijsheid.

De oorzaak van deze abnormale zorgen en angsten ligt in de ontoereikende herkenning en beheersing van emotionele problemen die wij bij het volwassen worden doormaken. Dominante ouders, onbedachtzame vaders, bezitterige moeders, jaloezie en ruzies in het gezin, bedilligerige grootouders — deze zijn verantwoordelijk voor het grootste deel van onze emotionele problemen. Maar de fundamentele oorzaak van onze angst is onze tekortkoming om deze emotionele problemen te herkennen en op te lossen.

Laten wij nu eens kijken waarom emotionele afwijkingen leiden tot lichamelijke afwijkingen.

In iedere persoon bestaat er een direct verband tussen het lichaam en de geest. Wij moeten zowel de geest als het lichaam leiden en coördineren voordat wij echt gelukkig kunnen worden en onze angsten kunnen overwinnen. Salomo kende dit probleem toen hij schreef: „Een zachtmoedig hart is leven voor het vlees, maar jaloersheid is vertering voor de beenderen” (Spr. 14:30). En nogmaals: „Beter een schotel groente, waar liefde heerst, dan een gemeste os en haat daarbij” (Spr. 15:17).

Er is een direct verband tussen de spijsvertering en de gezondheid en de geest. Wanneer de geest angstig is, stuurt ze seinen naar de verschillende klieren en organen om voorbereid te zijn op gevaar. De organen vullen de bloedstroom met stoffen die ons in staat stellen te handelen om het gevaar het hoofd te bieden. Wanneer wij aarzelen of besluiteloos zijn, raakt ons lichaam vol van ongebruikte stoffen. De klieren worden nodeloos drooggelegd. Door voortdurende, zelf opgewekte angsten gaan onze klieren al snel abnormaal functioneren. Ons hele lichaam lijdt hieronder, en daarmee ook de persoonlijkheid en zelfs de geest.

Niet-overwonnen angsten zijn de oorzaak van een groot aantal ziekten. Natuurlijk spelen ook goede voedingsgewoonten, goede lichaamsbeweging en

een goede afscheiding een rol in onze algemene gezondheid — zowel mentaal als lichamelijk.

Wanneer ons lichaam gevuld wordt met toxines die opgebruikt hadden moeten worden door middel van actie om echte gevaren af te wenden, merken wij dat wij „nervuus” zijn en „van streek”. De mensen zeggen vaak: „Het zijn mijn zenuwen.” Zenuwen zijn niet slecht. Wij hebben ze nodig om te kunnen leven. Het probleem is wat wij met onze zenuwen hebben gedaan. Wij hebben ze uiteengehaald door overbelasting, veroorzaakt door onze onbeheerste angsten en zorgen. Wij hebben het zenuwstelsel, dat geschapen was voor onze bescherming, veranderd in een wapen voor zelfvernietiging.

Angstige dromen

Wanneer wij eenmaal fysieke afwijkingen in ons lichaam hebben veroorzaakt, begint onze fantasie ons parten te spelen. Onze fantasie behoort gebruikt te worden om nieuwe en betere ideeën op te wekken. Het is een instrument voor vooruitgang. In plaats daarvan laten wij ons bang maken door onze verbeelding met nieuwe, bijkomende angsten. Wij denken te lijden aan indigestie, aan een maagzweer, aan kanker — en tenslotte is er de dood, de grootste angst van allemaal! Soms denken wij dat wij een zenuwzinking hebben of een verstoring van de geest. Het leven wordt beangstigend.

Wij beginnen last te krijgen van angstaanjagende dromen. De meeste dromen worden veroorzaakt door een overwerkte geest. De dagelijkse problemen drukken ons wanneer wij onze nachtrust zoeken. Wij weten niet hoe wij ons moeten ontspannen. Salomo zei: „Want... de droom komt door veel bezigheid” (Pred. 5:2).

De bewuste bezigheid waarmee zovelen zich bezighouden is het scheppen van nieuwe angsten en zorgen. Is het dan een wonder dat een van bloed vervuld brein deze zelfde angsten zal herscheppen in dromen?

Wanneer de toestand van bezorgdheid een ernstige vorm aanneemt, verwekken onheilspellende dromen angst voor de dood — en veroorzaken gewoonlijk een vroegtijdige dood. Het grootste deel van de wereld is de slaaf van deze verschrikkelijke angst! Deze angst verstoort het mentale evenwicht en vergiftigt het lichaam. Het scheidt religieuze dwalingen, die soms uitgroeien tot religieuze vervolging. Vervolging is de uitlaatklep

voor opgekropte geestelijke frustraties, angsten en het gevoel van zelfbeschuldiging. Maar vervolging lost het probleem niet op.

De manier om aan angsten te ontkomen

Wanneer wij deze ongegronde angsten die wij moeten bestrijden eenmaal hebben herkend, moeten wij de juiste manier vinden om ze te overwinnen. Psychisch zelfbedrog zal niet helpen.

Het helpt bijvoorbeeld in werkelijkheid niets om tot uzelf te zeggen dat de dood niet echt een vijand is — dat het een goede vriend is. Dergelijke autosuggestie verandert niets aan het feit dat de dood een doodsvijand is. De manier om elke angst weg te nemen — en om elke onnodige angst weg te nemen — is om te zien wat het in werkelijkheid is.

De dood is een vijand (1 Kor. 15:26). Maar Jezus Christus heeft voor een manier gezorgd om aan de eeuwige gevolgen ervan te ontsnappen. „Onze Heiland, Christus Jezus, [heeft] de dood van zijn kracht... beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht... door het evangelie.” „Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid” (2 Tim. 1:10, 7).

Maar hoe raken wij de angst voor de dood kwijt — en alle andere angsten en zorgen die ons achtervolgen?

Denk eraan dat de eerste les die wij geleerd hebben, is dat wij het verschil moeten zien tussen nuttige en schadelijke angsten. Angst kan zowel slecht als goed zijn, afhankelijk van onze beheersing over deze emotie. De juiste angst is afkomstig van de drang tot zelfbehoud. Het is een signaal van gevaar — een signaal dat wij in actie moeten komen.

Juiste angst is er in twee vormen. De ene is de natuurlijke angst voor fysiek gevaar — de waarschuwing dat wij ons leven moeten beschermen. De andere is geestelijke angst voor onze eeuwige bescherming. Bijna niemand herkent deze angst. Toch zullen wij zonder deze angst nooit in staat zijn om de onbeheerste angst te overwinnen.

Deze geestelijke angst wordt de „vreze des Heren” of de vrees, d.w.z. respect, voor God genoemd. Net als elke andere angst is ook deze verkeerd geleid, zodat het de angst voor de duivel is geworden!

Het natuurlijke gevoel van fysieke angst waarschuwt ons voor fysieke

gevaaren. Het is een aangeleerde angst. De geestelijke angst voor God waarschuwt ons voor gevaren van de eeuwigheid. Dit is eveneens een aangeleerde angst. Wij moeten leren over de macht en het gezag van God. Wij leren dat God leven geeft en ook leven neemt. Daarom heeft Jezus gezegd: „Vreest Hem” (Lukas 12:5).

Waarom is de vrees voor God noodzakelijk?

De hedendaagse wereld heeft dit gezonde respect voor God verloren. Lees dit voorbeeld eens: „Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin” (Hebr. 11:7). Noach vreesde de macht van God. Dat was een goede angst — een juiste geestelijke angst. Maar Noach beheerste zijn vrees voor God. Hij liet zich niet kwellen en frustreren door zijn angst. Noach reageerde op zijn angst. Hij deed er iets aan!

Het grote belang van de vrees voor God is jammerlijk verkeerd begrepen. Laten wij het begrijpen in zijn volle betekenis. „Door de vreze des Heren wijkt men van het kwaad” (Spr. 16:6). Deze angst waarschuwt ons dat God ons zal straffen als wij onszelf schade toebrengen door kwaad te doen!

Wanneer wij kwaad doen, brengen wij onszelf schade toe. Om ons te leren geen kwaad te doen, moet God ons soms straffen. Zo leidt de vrees voor God ons weg van het gevaar van het kwaad — zowel fysiek als geestelijk gevaar. „De vreze des Heren voedt op tot wijsheid” (Spr. 15:33).

Wanneer wij God vrezen, nemen wij zijn woorden in acht. Zijn woorden zijn opgetekend in de Bijbel. In de Bijbel ligt de wijsheid van God. Haar lering vertelt ons het onderscheid tussen goed en kwaad. Zij definieert de valkuilen van de zonde voor ons. Zij waarschuwt ons voor de gevaren van het kwaad, die ons beroven van ons geluk, onze welvaart en ons eeuwige leven. „De vreze des Heren is ten leven; men overnacht verzadigd, door het kwaad niet bezocht” (Spr. 19:23).

De noodzakelijkheid om God te vrezen, wordt ons ook in het Nieuwe Testament geleerd. Petrus zei: „Vreest God” (1 Petr. 2:17). Dit wordt herhaald in Openbaring 14:7: „Vreest God.” De vroege Kerk van God had vrede toen zij „wandelde in de vreze des Heren” (Hand. 9:31).

Hoe wij moeten reageren op de vrees voor God

Hoe zal de juiste reactie op de vrees voor God ons verlossen van al het nodeloze mentale lijden dat wij onszelf aandoen? Hoe zal de vrees voor God ons leren om onze geest te reguleren en te leiden tot wij iedere nerveuze angst de baas zijn geworden?

De apostel Johannes schreef: „Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit; want de vrees houdt verband met straf en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde” (1 Joh. 4:18).

De zorgen en mentale kwellingen die afkomstig zijn van angst verschijnen wanneer de liefde niet volmaakt is. Liefde is doen wat God gebiedt: „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

De geboden van God definiëren goed en kwaad. Ze vertellen ons de gevaren van de zonde. De zonde is „wetteloosheid” (1 Joh. 3:4).

Door God te gehoorzamen, vermijden wij de gevaren van het kwaad en vullen wij onze gevoelens met liefde. Liefde verwijdert zorgen en kwellingen. Zo moeten wij reageren op de vrees voor God.

Laten wij nu leren hoe wij volmaakte liefde moeten verkrijgen. Dit is wat Petrus zegt: „Maar schraagt . . . door uw geloof de deugd, door de deugd de kennis, door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de godsvrucht, door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde de liefde jegens allen” (2 Petr. 1:5-7).

Merk op dat u eerst begint met geloof. Wat is geloof? „Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken” (Hebr. 11:6).

Men kan God niet vrezen zonder te geloven dat Hij bestaat en dat Hij ons beloont voor wat wij doen, of dat nu goed of kwaad is. Geloof is niet iets waarvan u uzelf kunt laten geloven dat u het hebt als dit niet zo is. Geloof is de erkenning dat God bestaat en dat het dwaas is zijn doel met uw leven te trotseren door te weigeren u van uw zonden af te keren! Dit geloof kan verkregen worden. Het wordt aangeleerd door ervaring. U kunt het geloof niet ontvangen door uzelf te hypnotiseren.

Misschien moet u een constante lezer worden van *De ECHTE WAARHEID* om

het gezag en de macht van God te leren kennen!

Laten wij de instructies van Petrus volgen in zijn zeventvoudige plan om angst te overwinnen door aan geloof de instelling en het karakter van God toe te voegen.

Het zeventvoudige plan

Eerst moeten wij door ons geloof in de macht van God de deugd schragen. Deugdzaam betekent fatsoenlijk, kuis, bescheiden, goedgesmanierd. Het is het tegenovergestelde van grofheid en vulgariteit. De eerste stap is om de oorzaak van zelfbeschuldiging te verwijderen, de geheime zonden die vaak begaan worden onder de dekmantel van buitengewone preutsheid!

Wij moeten de Bijbel fatsoenlijkheid, kuisheid en goede manieren voor ons laten definiëren. Bestudeer het leven van de mannen en vrouwen dat in de Bijbel is opgetekend. Zie wat hun fouten zijn. Maak niet dezelfde fouten. Bedenk ook dat de vrees voor God ons leert om niet te oordelen naar wat wij wensen te geloven, maar om te geloven in en te handelen naar wat God zegt dat deugd is. Het is noch eigengerechtigheid, noch grofheid. Het is de juiste beschaving.

Ten tweede moeten wij door de deugd de kennis schragen. Kennis heeft betrekking op de ideeën en principes van gedrag. Wij moeten onze kennis voortdurend vermeerderen tot wij ons karakter van alle smetten hebben ontdaan!

Ten derde moeten wij door de kennis de zelfbeheersing schragen. Wanneer wij leren dat God ons het gebruik toestaat van dingen waarvan wij dachten dat ze verboden waren, moeten wij het juiste evenwicht betrachten in de omgang met deze nieuwe vrijheid. Wij moeten onszelf beheersen. Zelfbeheersing betekent geen verbod. Verbod is onthouding. Zelfbeheersing is matig gebruik. Paulus zei: „Al wie aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles” (1 Kor. 9:25). Zelfbeheersing betekent matiging. Dit is een van de meest essentiële stappen bij het beheersen van de geest en het verwijderen van angst. U moet zelfdiscipline uitoefenen over lichaam en geest als u uw angsten de baas wilt worden.

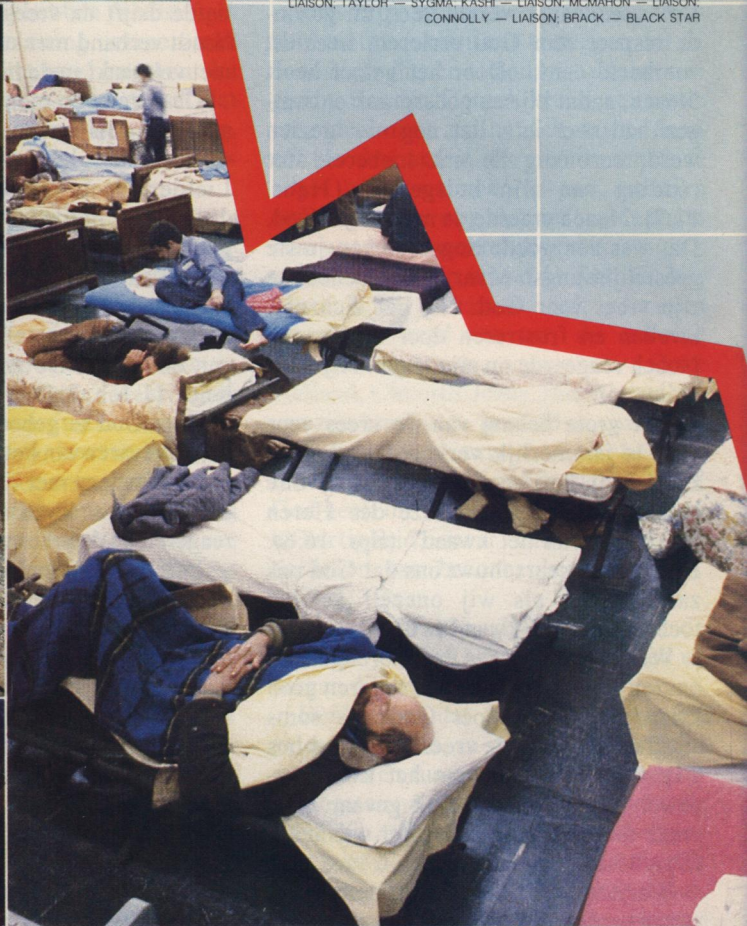
Ten vierde moeten wij door de zelfbeheersing de volharding schragen. Volharding is die ruimheid van geest waarmee men wacht tot het doel bereikt is. Volharding is het tegenovergestelde van bezorgdheid. Iemand die volhardt raakt niet gefrustreerd als problemen

(Zie verder pagina 21)

Het veelvormige gelaat van de werkloosheid. Verlamd door het onverwachte verlies van baan en, dikwijls, huis, doen miljoenen het legioen nieuwe armen groeien. Het leven bestaat nog slechts uit: lange rijen steuntrekkers, nachten op straat of in doorgangshuizen, en het onevenwichtige bestaan als een van de vele sollicitanten voor een der weinige vakatures.

MET DE WIJZERS VAN DE KLOK MEE. VANAF HET MIDDEN NELSON - LIAISON, TAYLOR - SYGMA, KASHI - LIAISON, MCMAHON - LIAISON, CONNOLLY - LIAISON, BRACK - BLACK STAR

DE NIEUWE ARMEN

U KUNT VERMIJDEN

EEN VAN HEN TE WORDEN!

Dan C. Taylor

Er zijn weinig of geen mensen die niet door de wereldwijde recessie worden getroffen. Welke stappen kunt u nemen om te vermijden dat u een van de „nieuwe armen” wordt?

De „nieuwe armen” kunnen aan de andere kant van uw straat hebben gewoond. Misschien werkten zij vroeger wel met u samen. Misschien zijn het vrienden of familieleden. Nu zijn zij werkeloos of nog erger, hebben ze én geen baan én geen huis meer.

Om de zaken nog erger te maken, kunnen vele nieuwe armen niet eens een beroep doen op algemene bijstand, omdat zij *teveel* bezittingen hebben die zij niet te gelde kunnen maken.

Teveel bezittingen

In de V.S. komt men niet in aanmerking voor algemene bijstand als men *enig* inkomen heeft, of meer dan 50 dollar op de bank heeft staan, of een auto bezit die meer dan 1500 dollar waard is. De nieuwe armen moeten hun bezittingen geleidelijk verkopen om de touwtjes aan elkaar te knopen, om zo uiteindelijk arm genoeg te zijn om in aanmerking te komen voor hulp.

Voor hen is de afdaling naar blijvende armoede begonnen. Volgens de urbanist Pierre DeVise is het ergste gevolg van de armoede in de V.S. dat het „een cultuur van afhankelijkheid” schiept. Een cultuur waaruit maar weinig armen ontsnappen, al is het maar naar de lagere middenklasse.

In andere landen in het geïndustrialiseerde Westen wordt de schok om tussen de nieuwe armen te belanden enigszins verzacht door gullere sociale systemen waarbij persoonlijke bezittingen minder als bezwaar gelden.

In Engeland bij voorbeeld kan men nog ongeveer £2.500 (f 9.900) op de bank hebben staan om nog in aanmerking te komen voor een sociale uitkering. Bezittingen als een huis of een auto worden hierbij niet meegerekend.

In West-Duitsland mag iemand niet meer dan DM 8.000 (f 8.650) aan spaargeld bezitten. Huizen en auto's kunnen worden meegerekend, maar worden niet direct belast in de bepaling van wat iemand zal ontvangen.

In Nederland kan iemand als hij vrijgezel is ongeveer f 7.500 en een echtpaar ongeveer f 15.800 aan bezittingen hebben om nog altijd een uitkering te kunnen ontvangen.

In Australië vormen persoonlijke bezittingen geen belemmering om een algemene uitkering te ontvangen. Alleen inkomen uit bezittingen, zoals rente en interest, wordt meegerekend.

Zij die opgenomen zijn in de rangen van de nieuwe armen hadden vroeger een goede baan. Zij hadden vroeger een huis, goede kleding.

Maar nu leven velen op straat, in tenten of in een auto. Er zijn voor hen verschillende namen in de Westerse wereld.

De armsten van de nieuwe armen trekken van de ene plaats naar de andere, op zoek naar werk en een onderkomen. In Engeland zijn er meer dan 100.000 van zulke mensen. In Parijs alleen al zijn er 5.000. En in de V.S. heeft de Amerikaanse Conferentie van Burgemeesters geschat dat er meer dan 2 miljoen dakloze nieuwe armen zijn.

Een van de treurigste aspecten met betrekking tot de nieuwe armen is dat zij over het algemeen nooit armoede hebben gekend. Vele tijdelijke onderkomens brengen verslag uit van een verbijsterende toevloed van „solide gezinnen uit de middenklasse”. Mannen die vroeger 40 tot 50 duizend dollar per jaar verdienden, mannen met een universiteitsgraad, mensen die een leuk huis hadden, moeten gaan rond trekken in de hoop om er weer bovenop te komen. Wat beangstigend is, is dat bijna ieder van ons in hun schoenen zou kunnen staan.

Hoe kunt u deze plaag van armoede dus vermijden voordat hij u treft?

Herstel uw financiële solvabiliteit

Een van de eerste stappen die u zou moeten nemen om een financiële ramp af te wenden, is om uw schulden te verkleinen — aangenomen dat u nog steeds een baan hebt, natuurlijk. Hoe groter uw schulden zijn, hoe ernstiger u dit moet aanpakken. Verkoop zoveel van uw bezittingen als noodzakelijk is om uw schulden te reduceren tot een overzichtelijke

omvang. Voor de meeste mensen is een overzichtelijke omvang ongeveer 15% van hun schone salaris — netto, niet bruto.

Als u moeite heeft het gebruik van kredietkaarten in toom te houden, verscheur ze dan en gooi ze weg. Leer om niet meer uit te geven dan u verdient. Krediet kan een enorm voordeel zijn als het juist gebruikt wordt — en een vloek als dat niet gebeurt. Bedenk, zoals staat in Spreuken 22:7: „... de man die leent, is een knecht van de uitlener.”

Door uw schulden te verkleinen, zult u ook nog het voordeel hebben dat u ook uw zorgen verkleint, en mogelijk zelfs problemen met uw gezondheid. De volgende keer dat u erover denkt om gelijk te blijven met de burens, moet u ook eens denken aan de ophoping van schulden die de burens nodig hadden om te komen waar zij nu zijn!

Als u eenmaal begonnen bent uw schulden binnen de perken te houden, moet u een klein spaarschema beginnen. De meeste financiële adviseurs geven de raad dat een gezin of persoon tenminste drie maanden salaris — bij voorkeur zes maanden — gespaard moet hebben als financiële reserve. Wanneer u bedenkt dat de werkloosheidsuitkeringen in sommige landen beperkt zijn in zowel duur als hoeveelheid, is een buffer van drie maanden helemaal niet zoveel.

Naast uw spaarschema en schuldenverkleining moet u een realistisch budget opstellen.

Houd uw baan vast

Als u eenmaal uw financiën op orde heeft, heeft u de vrijheid om uw positie op het werk te verbeteren. Nu is er geen manier waarop u de garantie kunt krijgen dat u uw baan zult kunnen behouden — deze recessie heeft dat wel bewezen. Maar er is een aantal dingen dat u kunt doen om uzelf tot een van de laatste mensen te maken waaraan uw werkgever zal denken als hij iemand moet ontslaan.

Wees ijverig. Wees trouw. Zorg ervoor dat u goed werk verricht voor een goed loon. Als u even niets te doen hebt op het werk, zoek dan iets. Wees trots op uw werk. „Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat...” (Pred. 9:10). De meeste van deze uitspraken klinken misschien als cliché's, maar het zijn geldende cliché's. In Spreuken 22:29 staat: „Ziet gij een man, vaardig in zijn werk, hij

zal ten dienste van koningen gesteld worden; ten dienste van onaanzienlijken wordt hij niet gesteld.” Hard werken valt op.

Hoe zit het met werkende vrouwen?

Wanneer het gezin slechte tijden doormaakt, gaan veel vrouwen erover denken om een baan buitenshuis te nemen — als zij dat al niet gedaan hebben. Maar voor de huisvrouwen die erover denken een baan te nemen, is hier een aantal dingen die zij in overweging moeten nemen.

Voordat u een baan neemt, moet u er iets over weten. Hoeveel belasting zult u moeten betalen? Zijn er aftrekposten voor ziekenkostenverzekering, pensioenschema's, of vakbondsbijdragen? Hoeveel zal het eten u kosten als u buitenshuis moet eten? Moet u extra kleding kopen? En wie zal op uw kinderen passen en wat zal dat kosten? Hoe zit het met het vervoer? Als u een tweede auto nodig heeft, hoeveel zal de verzekering dan kosten? Tel nu de kosten van deze bijkomstige omstandigheden op en trek dat bedrag af van uw verwachte bruto loon. Soms, niet altijd, is een volledige baan financieel niet zo aantrekkelijk als het kan lijken. Er zijn echter alternatieven.

Een van die alternatieven is een „deeltijdbaan”. Bij een deeltijdbaan delen twee werknemers de werkdag van een volledige baan. Deze regeling is ook voor de werkgevers aantrekkelijk, omdat er altijd weinig nevenvoordelen zijn waarvan de werknemers in deze situatie gebruik kunnen maken. Supermarkten en kantoren van de regering en de gemeenten lopen voorop in deze programma's voor deeltijdbanen. Het voordeel is hier dat het werk gedaan wordt met minder kosten voor de werkgever, terwijl de werknemer de benodigde flexibiliteit heeft om zijn eigen schema's soepel te laten verlopen.

Een andere mogelijkheid is om thuis te werken.

Als u een goede naaister bent, probeer dan wat naaiwerk te krijgen. Kunt u goed bakken, probeer dan ook voor anderen te bakken. Maar gebruik uw talenten of ontwikkel ze. Wees creatief.

Een woord van waarschuwing over het zorgen voor andermans kinderen. Oppervlakkig gezien lijkt dit misschien een gemakkelijke manier om geld te verdienen, maar er zijn ook nadelen aan verbonden. Moet u een vergunning

hebben? Hoeveel zal de verzekering — een noodzakelijk kwaad — u kosten? Welke uitwerking zal het hebben op uw eigen kinderen? Veel kinderen worden jaloers door wat zij zien als „concurrentie” voor de aandacht en genegenheid van hun moeder.

Nog een laatste opmerking. Wat voor werk u ook doet, overtuig u ervan dat het is wat u en uw echtgenoot echt willen.

Verandering van carrière

Een van de feiten die steeds meer aan het licht komen door de recessie is dat steeds minder mensen in deze tijd van snel veranderende technologie een carrière voor hun leven zullen hebben. Aanvaard dat en doe er wat aan. Ontwikkel een grote variëteit aan vaardigheden die goed in de arbeidsmarkt liggen. Als u een expert bent op slechts één enkel punt, kunt u eindigen als een dinosaur — het zou ertoe kunnen leiden dat u uitsterft met betrekking tot uw carrière.

Ga naar een school om nieuwe dingen te leren. Leer meer dan één ding. Als u in uw huidige baan de kans geboden wordt voor een cursus, volg die dan. Door werk van een ander te leren, zult u iets toevoegen aan uw hoeveelheid vaardigheden.

Een woord van wijsheid over het veranderen van baan. Voordat u overweegt om een andere carrière te gaan volgen en uw huidige baan te laten schieten, moet u er zeker van zijn dat u een andere baan achter de hand heeft. Een van de slechtste dingen die u in een recessie kunt doen is om een baan op te zeggen zonder er iets voor in de plaats te hebben. Wacht tot er iets goeds opduikt. Gebruik uw inzicht. Overtuig u ervan dat u gelukkig zult zijn in uw nieuwe baan.

Voeding en gezondheid

Een van de snelste manieren om financieel geruïneerd te worden is door hoge dokterskosten. De dokterskosten in West-Duitsland zijn in de laatste tien jaar zesmaal hoger geworden. De Engelse nationale gezondheidszorg betaalde in 1982 het equivalent van 1215 gulden per inwoner aan medische hulp. In de V.S. zijn de dokterskosten verbijsterend hoog geworden. In 1981 liep de gezondheidszorg op tot gemiddeld meer dan 1200 dollar per inwoner.

Veel van de problemen van de

(Zie verder pagina 28)

Dringender noodzakelijk dan ooit GODS PROGRAMMA OM DE ARMEN TE HELPEN

Clayton Steep

Het staat al duizenden jaren opgetekend — maar toch heeft nog niet één land het anti-armoedeprogramma van God gevolgd!

Het is koud 's nachts en het is vreselijk ongemakkelijk om niet in staat te zijn de ledematen uit te strekken, maar Ernest en Mary De Marco hebben tenminste hun oude auto nog om in te slapen.

Het is niet altijd zo gesteld geweest met de De Marco's. Eens bezaten ze een huis in een gegoeide buurt. Dat was de gouden tijd. Ernest was directielid van een bedrijf met veelbelovende vooruitzichten.

Het is waar dat de De Marco's lichtelijk boven hun stand leefden — wie doet dat niet? — en ze maakten veelvuldig gebruik van hun kredietkaarten. Maar ze dachten dat ze hun zaken goed genoeg beheerden. Ze hadden zelfs wat geld opzij gezet in voorzichtige investeringen.

Toen klapte de ballon op een dag uit elkaar. Het bedrijf waar Ernest werkte, zocht bescherming onder de wet op faillissementen. Plotseling was Ernest zijn baan kwijt. Hij probeerde van alles om ergens anders werk te krijgen, maar niemand nam personeel aan. Het geld dat de De Marco's geïnvesteerd hadden, dekte de betalingen voor de

J.P. LAFFONT-SYGMA

hypotheek en de auto een paar maanden.

Het was noodzakelijk om bezittingen te verkopen. Dat hield ze een tijdje op de been, maar uiteindelijk werden allebei de auto's weggehaald en het huis verkocht wegens hypotheekschuld. Met het kleine beetje geld dat ze nog hadden, kochten de De Marco's de 10 jaar oude auto waar ze nu in wonen.

Ze zijn te jong voor een sociale uitkering en komen ook niet in aanmerking voor bijstand, omdat ze allebei ieder karweitje aanpakken dat ze kunnen vinden. Er is nergens een blijvende oplossing voor hun moeilijk-

heden in zicht.

Weinigen van de forenzen die op de snelweg boven hun hoofd voorbijsnellen, realiseren zich dat de dunne en breekbare draad die de meeste van hun eigen, persoonlijke, economische structuren bij elkaar houdt het enige is dat ze ervoor behoedt een van de miljarden De Marco's over de hele wereld te worden — de groeiende hoeveelheid zogeheten „nieuwe armen”. Mensen die nooit gedacht hadden dat het hun zou overkomen. Mensen die net zijn als andere mensen, behalve dat ze toevallig vast kwamen te zitten in een web van omstandigheden, of, zoals in de meeste gevallen, een combinatie van omstandigheden en de gevolgen van onverstandige besluiten. Het grootste deel van deze mensen zou graag werken, zou graag een productief lid van de maatschappij zijn. Net als velen van de „oude armen” hebben ze een nieuwe kans nodig. Maar wie geeft hun die tegenwoordig?

Wat is de oplossing van het vraagstuk dat de nieuwe armoede vertegenwoordigt? En wat dat betreft, hoe moet het met de armen in het algemeen, inclusief de mensen die arm geboren zijn en hun hele leven niets dan armoede hebben gekend? De bijstandsprogramma's van de wereld

als geheel, die gebaseerd zijn op belastingheffing, hebben het probleem duidelijk niet opgelost. Bureaucratische inefficiëntie, normen die niet altijd eerlijk gehanteerd worden, het onvermogen om profiteurs uit te ziften, de ontoereikende fondsen — deze en andere gebreken karakteriseren maar al te vaak de programma's die bedoeld zijn om de armen en behoeftigen te helpen.

En wat misschien nog het meest tragisch is, de meeste van deze programma's hebben de neiging om de armoede die zij zouden moeten verlichten, blijvend te maken. De armen die hulp ontvangen *blijven* gewoonlijk arm. Het is maar al te zeldzaam dat een ontvanger van sociale bijstand in staat is om zelf uit de situatie los te breken en onafhankelijk te worden van die bijstand. Er wordt maar weinig aanmoediging gegeven om dit te doen. In plaats daarvan leren ze om steeds grotere giften te verwachten, die op hun beurt bekostigd moeten worden door steeds hogere belastingen, die op hun beurt weer geld afnemen van hen die verdienen en zo de werkende mensen minder welvarend maken, dat wil zeggen, minder goed in staat om te investeren in bedrijven die banen zouden kunnen leveren voor de armen.

Waar het programma gevonden kan worden

Hoewel het maar al te vaak over het hoofd gezien wordt, is er wel degelijk een programma dat het probleem van de zorg voor de armen zou kunnen oplossen. Het zou niet alleen de zware belastingdruk verlichten die de maatschappij opgelegd wordt om te zorgen voor de armen, de werklozen en de ouden van dagen, maar het zou de meesten van hen ook de middelen verschaffen om hun levenssituatie te verbeteren en uiteindelijk voor zichzelf te kunnen zorgen. Het volgen van dit programma zou zelfs nog verder gaan dan het peil van de behoeftige mens; het zou het verschil tussen rijke en arme landen tenietdoen!

Waar kan men een dergelijk programma vinden?

Onlangs verklaarde de Amerikaanse president Ronald Reagan, toen hij 1983 uitriep tot het „Jaar van de Bijbel“: „Op zijn bladzijden (van de Bijbel) staan alle antwoorden op alle problemen die de mens ooit gekend heeft.“ Hoe waar! De Bijbel onthult de

antwoorden op alle problemen van de mensheid. Dat omvat ook het probleem van de zorg voor de armen, de werklozen en de kansarme mensen. Het programma is er, in detail beschreven. Maar helaas is het programma ouderwets in de ogen van de leden van de moderne maatschappij, die gebaseerd is op grote massa's mensen die bij elkaar gepropt zitten in grote, geïndustrialiseerde steden. In feite is het echter volkomen uitvoerbaar en zal het in de wereld van morgen ten uitvoer gebracht worden. Het zijn de huidige, drukkend verstedelijkte en door industrieën beheerste samenlevingen die spoedig gezien zullen worden voor wat ze zijn: ouderwets en onuitvoerbaar!

De Almachtige God heeft zijn economische en sociale programma eens aan een hele natie bekendgemaakt — het oude Israël. Hij beloofde de Israëlieten dat er, als zij zijn programma zouden volgen, een tijd zou komen waarin er „geen arme onder u [zal] zijn, want de Here zal u gewis zegenen in het land, dat de Here, uw God, u als erfdeel in bezit zal geven, *indien* gij maar aandachtig luistert naar de Here, uw God, door heel dit gebod, dat ik u heden opleg, naarstig te onderhouden” (Deut. 15:4-5).

Een grote nationale welvaart zou onvermijdelijk zijn, „wanneer de Here, uw God, u zegent, zoals Hij u beloofd heeft, dan zult gij aan vele volken lenen, maar zelf zult gij niet ter leen ontvangen” (vers 6). Geen noodzakelijkheid om te lenen? Ze zouden een rijk land zijn. De God aan wie alle rijkdom toebehoort, zou hiervoor zorgen. Dit is een van de grote verschillen tussen Gods programma voor de zorg voor de armen en alle door de mensen bedachte programma's voor sociale bijstand. Alleen zijn programma houdt zijn bijzondere zorg in om te garanderen dat het zal werken.

Toch wist God van tevoren dat het oude Israël niet al zijn geboden zou onderhouden. Daarom voorspelde zijn dienaar Mozes, wat opgetekend staat in vers 11: „Want armen zullen nooit in het land ontbreken.”

Wiens verantwoordelijkheid?

Volgens de Bijbel is het *niet* in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van een grote overheid om te zorgen voor de behoeftigen, de werklozen en de ouden van dagen. Het is eerder een individuele verantwoordelijkheid. Mo-

zes en Jezus onderwezen met klem dat het de plicht is van de individuele mens om de armen te helpen (Matth. 25:34-46).

Kijk om u heen. Hebben de huidige, door mensen bedachte programma's, waarvan vele op de rand van een faillissement staan, werkelijk het probleem van de armoede opgelost? Het is misschien goed bedoeld. Het beste dat de mens kan doen. Maar kijk nu eens naar Gods manier om de situatie aan te pakken.

„Wanneer uw broeder *verarmt* en zich bij u niet meer staande kan houden . . .” Hier wordt specifiek gesproken over wat wij tegenwoordig de „nieuwe armen” noemen — mensen die *verarmen*. De principes gelden echter voor elke situatie die betrekking heeft op armoede. Wat zegt God dat wij in zulke gevallen moeten doen? Moeten wij de arme persoon naar de dichtstbijzijnde sociale dienst sturen waar hij of zij in aanmerking kan komen voor een bijdrage die amper voldoende is — een bijdrage die de afhankelijkheid bestendigt omdat de steun ingetrokken wordt op het moment dat iemand zijn financiële situatie begint te verbeteren? Nee. „Dan zult *gij* hem . . . ondersteunen” (Lev. 25:35) — u als individu.

Het is de eerste verantwoordelijkheid van de plaatselijke gemeenschap — inclusief het gezin of de familie — waartoe de arme en behoeftige behoort om hun eigen mensen te helpen. Daarbij moet er bereidheid zijn om degenen die behoeftig zijn en die naar een ander gebied getrokken zijn op zoek naar betere kansen, te helpen — de „vreemdeling en bijwoner” (hetzelfde vers).

God is een vrijgevege God. Zijn geboden geven uitdrukking aan de levenswijze die tegengesteld is aan die van zelfzuchtigheid, de levenswijze van deze wereld. Zoals de De Marco's ontdekten, verliest niemand in de huidige maatschappij sneller „vrienden” of zelfs het contact met familieleden dan zij die verarmen. „Rijkdom brengt veel vrienden aan, maar een arme wordt door zijn vriend verlaten” merkt Spreuken 19:4 op. Vers 7 voegt daaraantoe: „Al de broeders van de arme haten hem, hoeveel te meer blijven zijn vrienden verre van hem. Achtervolgt hij hen met woorden — weg zijn zij.”

Het laatste dat een arme nodig heeft, is om verlaten te worden, achtergelaten

om weg te kwijnen in vuil en hopeloosheid. In plaats daarvan hebben zij een helpende hand nodig om weer op eigen benen te komen, of om voor de eerste keer op eigen benen te gaan staan, om zelfstandige leden van de maatschappij te worden. Deze hulp kan ook persoonlijke instructie bevatten, zodat de fouten die in het verleden begaan zijn en die de armoede hebben veroorzaakt, in de toekomst vermeden kunnen worden. „Gij zult uw hand wijd openen voor uw broeder, voor de ellendige en de arme in uw land”, gebiedt God (Deut. 15:11).

„Welzalig hij die acht slaat op de geringe; ten dage des onheils zal de Here hem uitkomst geven”, benadrukt de Bijbel (Ps. 41:2).

God is de Voorvechter van hen die werkelijk arm en behoeftig zijn. Hij belooft om iedereen die de minder bevoorrechte mens helpt, overvloedig te zegenen. In feite heeft Hij zichzelf verbonden om alles wat gegeven wordt terug te betalen. „Wie zich over de arme ontfermt, leent de Here; Hij zal hem zijn weldaad vergelden” (Spr. 19:17).

Helaas zijn de mensen in de huidige maatschappij vaak wantrouwend en aarzelen ze om degenen die behoeftig lijken te zijn te helpen. Er zijn inderdaad mensen die arm zijn door pure luiheid. Er zijn mensen die zouden kunnen werken, die hun omstandigheden zouden kunnen verbeteren, maar die liever van uitkeringen leven. Door gevallen van profiteurs en sociale parasieten hebben veel mensen zich afgewend van de zorg voor degenen die het wél verdienen. Het programma van God staat geen luiheid en oneerlijkheid toe. „Wil iemand niet werken, dan zal hij ook niet eten”, verklaart de Bijbel (2 Thess. 3:10). Een reden temeer om de verantwoordelijkheid voor de zorg voor de armen te verplaatsen van grote, onpersoonlijke overheidsdiensten, die geen enkel middel hebben om zich ervan te overtuigen of de hulp alleen daar terecht komt waar die nodig is, naar individuele personen die hun burens kennen en die in staat zijn om persoonlijk contact met hen te houden.

Gods programma omvat ook de behoeften van de ouden van dagen die niet langer voor zichzelf kunnen zorgen (en de meesten van hen zouden daar liever wel toe in staat zijn!)

Een programma met een hart

Het programma van God zal de basis

vormen van de economische en sociale structuur van de wereld van morgen. Hier volgt in detail hoe Gods programma werkt.

Een essentieel punt dat wij moeten begrijpen, wordt naar voren gebracht in Leviticus 25. Het was de bedoeling dat mensen een band met het land zouden houden. Het verbreken van die band is een ernstige fout geweest. Er bestaat veel meer dan slechts een sentimentele verbinding tussen de mensen en de aarde. Wij zijn gemaakt van het stof van de aarde. Op een paar speciale uitzonderingen voor specifieke doeleinden na, was het voor ieder van ons de bedoeling dat wij een stukje land zouden hebben, een erfenis die helemaal van ons was. Het moest ons bezit zijn tot onze dood, en dan moest het de levenslange erfenis worden van iemand anders in de familie.

Omdat het persoonlijke bezit van een erfenis fundamenteel is voor Gods economische systeem, is het duidelijk waarom geen enkel volk zou toestaan dat het programma van God uitgevoerd zou worden. Maar als het leven geleefd zou worden op de wijze van God, zou iedereen een stuk belastingvrij land hebben om op te wonen of om als hij ergens anders zou wonen op terug te vallen als het nodig mocht zijn. Dit recht op land zou de laatste minimale bezitting van iedere mens zijn. Een landeigenaar zou het land en de bijbehorende gebouwen verbeteren en zou zo de waarde ervan verhogen en daarmee ook zijn eigen waarde en levenspeil. Hij zou gemotiveerd zijn om dat te doen, want hij zou geen belasting hoeven betalen over de waarde van het bezit. Er zou van hem verwacht worden dat hij God precies 10 procent (een „tiende”) zou betalen van iedere winst die hij zou maken. Hoe verschillend is dit niet van de verpletterende belastingen op inkomen en bezit die in de huidige wereld zo vaak geheven worden.

Onder het systeem van God zou niemand zijn land ooit definitief kunnen verkopen (vers 23), maar hij zou zijn land wel voor beperkte tijd kunnen „verkoppen”. In modern taalgebruik zouden wij dit omschrijven als een pachtovereenkomst. Om de 50 jaar zou er een nationaal jubeljaar afgekondigd worden (vers 8-17). Een erfenis zou slechts tot aan het jubeljaar „verkocht” kunnen worden. In dat jaar zou het weer terugvallen aan de rechtmatige eigenaar.

Iemand die zijn land verpacht, zou het echter voor het jubeljaar terug kunnen krijgen, als hij dat zou willen. Hij zou het op elk gewenst moment terug kunnen nemen door de pacht op te zeggen en een eerlijke prijs te betalen aan de persoon aan wie hij het verpacht had. Zo kan iemand dus nooit permanent beroofd worden van op zijn minst een belastingvrij huis en thuis. Zo zal het zijn in de wereld van morgen, want om het mogelijk te maken dat „een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom” zal zitten — een beeld van de vredige omstandigheden in het komende tijdperk — zal het noodzakelijk zijn dat „een ieder” zijn eigen stuk land heeft (zie Micha 4:4).

Wat zal dat een andere wereld zijn! Van de massa's die nu samengedromd zitten in de uitgestrekte steden zijn maar heel weinig mensen in het bezit van onroerend goed. De meesten zijn huurders en hebben weinig om op terug te vallen in moeilijke tijden. Zij die rente betalen op een hypotheek zijn maar heel weinig beter af. Zij hebben een zeker vermogen. Maar in slechte tijden kunnen ook zij hun land verliezen door gedwongen verkoop, net als de De Marco's. Zelfs zij die in het bezit van land zijn, kunnen het nog steeds verliezen als ze ooit niet in staat zijn om het geld op te brengen om de belasting te betalen.

Meer hulp

Het bijbelse programma dat aan het oude Israël gegeven is, bevat vele bijkomende richtlijnen voor de omgang met persoonlijke economische situaties.

Als iemand zijn land had verpacht en het later terug zou moeten kopen, maar daar niet het geld voor zou hebben, zou hij een beroep kunnen doen op zijn familieleden om hem te helpen het terug te kopen (Lev. 25:25).

Al het geld dat uitgeleend zou worden aan behoeftigen moest vrij zijn van rente, in tegenstelling tot geld dat uitgeleend zou worden voor investeringen, en er zou ook geen winst gemaakt mogen worden op iets dat aan een arme verkocht werd (Lev. 25:36-37).

Het programma van God schreef een verjaringswet voor van zeven jaar voor alle schulden die gemaakt waren door hen die binnen de jurisdictie van Gods wetten vielen (Deut. 15:1-2). Denk eens wat dat zou betekenen in de huidige wereld, waarin consumenten,

aangemoedigd om schulden te maken en op krediet te kopen, zo vaak naar een financiële ramp geleid worden. Slechts weinig geldschieters zouden bereid zijn om krediet te geven om kopers te verleiden tot luxe-artikelen en niet noodzakelijke dingen als ze dachten dat ze hun geld niet voor de verjaring over zeven jaar terug zouden krijgen! De maatschappij zou snel een fundamentele handelwijze aannemen van contant betalen.

Als iemand om een of andere reden echt slechte tijden zou moeten doormaken, of als hij zichzelf niet in staat voelde zijn eigen zaken te behartigen, zou hij, in Gods programma, niet in een achterbuurt hoeven leven als een nutteloze plichtsverzaker. Hij zou zichzelf voor een periode van zeven jaar kunnen verhuren als dienstknecht aan iemand die welvarend was. Aan het einde van die periode zou van zijn baas verwacht worden dat hij hem vrijgevig terug zou betalen. Hij zou een nieuw, onafhankelijk begin kunnen maken. Maar als de dienstknecht dat wenst, zou hij deze regeling jaren voort kunnen zetten tot aan het jubeljaar, en dan zou hij vrij zijn en het bezit van zijn geërfde land terugkrijgen (Lev. 25:39-55; Deut. 15:12-18).

Het programma van God voor de zorg voor de armen is flexibel genoeg om verschillende middelen te verschaffen om individuele problemen op te lossen, maar bij al deze middelen worden de familie, burens en werkgevers betrokken in plaats van een bureaucratische overheid zonder gezicht. Er zijn echter gevallen waarin er meer hulp nodig is dan van persoon tot persoon.

Er kunnen zich situaties voordoen waarin iemand in nood geen familieleden heeft om te helpen of bezittingen om op terug te vallen. Het programma van God voorziet ook in zulke eventualiteiten. Ieder derde jaar dat het land bebouwd wordt en geoogst wordt (wat hetzelfde betekent als ieder derde en zesde jaar uit elke cyclus van zeven jaar, want in het zevende jaar moet het land braakliggen — Lev. 25:1-7) moet er een speciale tiende ingezameld worden. Het doel daarvan is om te zorgen voor iedereen die „bezit noch erfdeel met u heeft, en de vreemdeling, de wees en de weduwe . . . komen en eten en zich verzadigen” (Deut. 14:28-29; 26:12-15). Zelfs zij die deze wet tegenwoordig gehoorzamen, kunnen getuigen

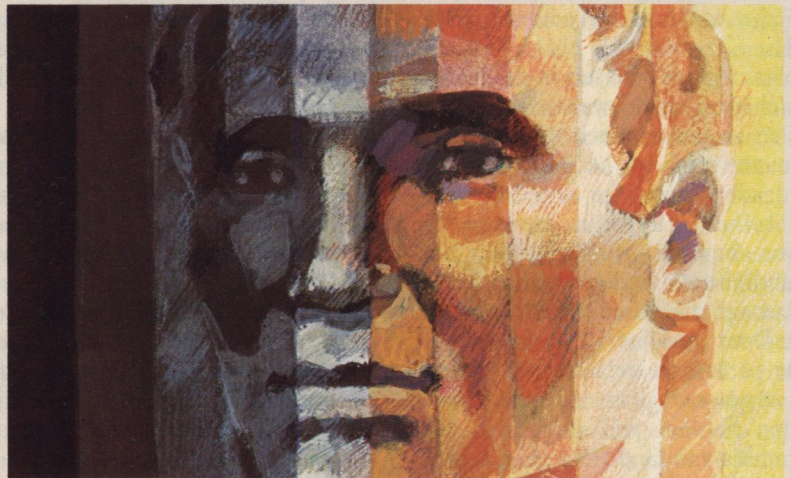
hoe vrijgevig God zijn zegeningen geeft als tegenprestatie.

Onder het systeem van God is de hele instelling met betrekking tot het delen van de rijkdom van deze aarde heel verschillend van de hebzucht die nu tot uitdrukking komt. De hoeken van de velden waarop geoogst werd, moesten ongeogst achtergelaten worden en rijp fruit dat moeilijk te pakken was moest blijven liggen opdat iedereen die behoeftig was ervan zou kunnen eten (Lev. 19:9-10; Deut. 24:19-21). Men mocht elkaar niet onderdrukken (Lev. 25:14). „Gij zult niet stelen, gij zult niet liegen en gij zult elkander niet bedriegen . . . Gij zult uw naaste niet afpersen en gij zult niet roven” (Lev. 19:11, 13). Iedereen moet proberen elkaar te helpen, en uitkijken voor elkaars belangen, dat is hoe God het wil zien en dat is de manier waarop het zal zijn wanneer Jezus Christus de rege-

ring van God opnieuw op aarde vestigt.

Als u een van de nieuwe armen bent of van de behoeftigen die vechten om rond te komen van een magere ondersteuning, zult u op dit punt misschien zeggen: „Wat kan ik doen onder het *huidige* systeem?” Ten eerste hoeft u niet verslagen te worden door armoede of gebrek! Probeer uw contact en relatie met God te verbeteren. Breng Gods levenswijze in praktijk. Als u bereid bent om hard te werken, wat voor werk God u ook verschaft, zal Degene aan wie alle rijkdom toebehoort tussenbeide komen om te zorgen voor uw behoeften. Hij zal „in al uw behoeften naar zijn rijkdom heerlijk voorzien, in Christus Jezus” (Filipp. 4:19).

Dat is zowel een uitdaging als een belofte. Waarom houdt u Hem er niet aan? □

DE EVOLUTIE VAN DE MENS

Weinig mensen begrijpen dat bekering een proces van geleidelijke ontwikkeling is: de evolutie van een menselijk wezen zonder relatie met zijn Schepper tot een letterlijk, uit geest geboren kind van de grote God! Ons gratis boekje *Wat bedoelt u met bekering?* geeft een verklaring van berouw en doop en van de christelijke levenswijze. Vraag ons om uw eigen exemplaar.

Vermeld bij al uw aanvragen a.u.b. het nummer van uw adresstrookje.

UW ANGSTEN

(Vervolg van pagina 13)

zich niet altijd onmiddellijk oplossen. Volharding wordt verkregen door het beoefenen van zelfbeheersing bij moeilijkheden. Verdrukking werkt volharding uit, schreef Paulus (Rom. 5:3).

Ten vijfde moeten wij door de volharding de godsvrucht schragen. Godsvrucht betekent om in karakter als God te zijn. God beschrijft zijn karakter door de hele Bijbel heen. Veel „religieuze” mensen doen alsof zij godvruchtig zijn, maar zij verloochenen de kracht daarvan (2 Tim. 3:5). God heeft een sterk karakter, Hij is geen zwakkeling. Godsvrucht betekent karaktersterkte — het is een opsomming van deugd, kennis, volharding en zelfbeheersing. Te veel mensen proberen zich voor te stellen hoe God is zonder de Bijbel te lezen. Geen wonder dat zij zijn kracht verloochenen!

Ten zesde moeten wij door de godsvrucht de broederlijke schragen. Het is vaak gemakkelijker om rechtvaardig te handelen dan om vriendelijk te zijn voor een broeder! Jakobus zegt over de menselijke tong: „Met haar leven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn” (Jak. 3:9). God is volmaakt. Wij moeten ook volmaakt zijn. Maar onze broeders hebben vleselijke fouten. Het is moeilijk om vriendelijk te zijn, om hulpvaardig te zijn, om mild te zijn, om alleen streng te zijn voor onze medemensen als dit noodzakelijk is.

In misleide ijver dringen velen hun „vriendelijkheid” op aan anderen. Wij moeten leren om een goed oordeel te hebben bij het vriendelijk zijn. Aan de andere kant verwaarlozen velen vriendelijkheden die zij nooit meer goed kunnen maken. Dit kweekt zorg en verdriet.

Ten zevende moeten wij door de broederlijke liefde de liefde jegens alle mensen schragen als hoogtepunt van volmaaktheid. Jezus zei: „Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen” (Matth. 5:44). Wanneer u zoveel van uw vijanden houdt, bent u ook niet meer bang voor wat zij u kunnen aandoen. De liefde, als ze volmaakt is, verdrijft elke angst! Jezus zei ook: „Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden” (Joh. 15:13). Volmaakte liefde verwijdert zelfs de allerergste angst — de angst voor de dood.

Wat is liefde?

Liefde is de vervolmaking van Gods wetten, in overeenstemming met de geest of bedoeling daarvan. „De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der wet” (Rom. 13:10). U kunt niet iemand liefhebben zonder de wet te vervullen. En u kunt de wet niet volledig vervullen zonder uw naaste en uw vijand lief te hebben! Liefde is het totaal van de geest en bedoeling van Gods wet. Het is de opsomming van alles wat goed en juist is. De vrees voor God leidt ons naar de liefde. Merk op hoe de Bijbel liefde in haar volheid beschrijft: „Al ware het,

dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets.” Broederlijke vriendelijkheid zonder goddelijke liefde baat niets in de eeuwigheid! „De liefde is lankmoedig” — zij is geduldig — „de liefde is goedertieren” — zij omvat broederlijke vriendelijkheid — „zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen” — zij verheft zichzelf niet, zij is deugdzam — „zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet” — de liefde leidt ons weg van het zelf — „zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe” — zij is geduldig en niet wraakzuchtig — „zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid” — het is godsvrucht.

Liefde „bedekt alles” — zij dekt iedere eis — „alles gelooft zij” — de liefde is niet goedgelovig (wat een verkeerde lezing van de tekst kan impliceren), maar zij gelooft alle dingen die in Gods Woord geschreven staan — „alles hoopt zij” — zij hoopt op alle beloften, wat ons moed geeft — „alles verdraagt zij”. Liefde rijst boven alle conflicten uit, wat het voor ons mogelijk maakt om boven het lijden en de angsten uit te stijgen die onze tijd overspoelen.

„De liefde vergaat nimmermeer” (1 Kor. 13:8).

Zo kunt u uw angsten en zorgen overwinnen! Vraag God u te helpen om zijn zevenvoudige plan uit te voeren om ware gewetensrust te verkrijgen. „Bidt en u zal gegeven worden” (Lukas 11:9). □

GELUKKIGE KINDEREN

(Vervolg van pagina 9)

door een nadere uitleg over waarom die wetten belangrijk zijn en waarom wij de positie van de autoriteiten voor ons eigen welzijn moeten eerbiedigen.

Leer hun goede muziek, kunst en literatuur te waarderen, door de waardering voor deze dingen in te bouwen in uw eigen leven en die waardering te delen met uw gezin. Leer hun om God lief te hebben en de juiste religieuze waarden te kennen door zelf de hele dag volgens uw geloof te leven en dit enthousiast te onderwijzen aan en te delen met uw kinderen.

Ga er eens voor zitten om het probleem rustig te overdenken. Bij het juist opvoeden van uw kinderen is NIETS zo belangrijk als het voorbeeld dat u geeft.

Maak er een goed voorbeeld van!

Inspireer tot grote prestaties

Dit speciale punt is in zeker opzicht voor een deel behandeld onder verscheidene van de andere punten die ik hier beschrijf. Toch is dit punt zo belangrijk dat ik het apart wil noemen, hoewel uw voorbeeld, uw onderricht en training en zeker uw gebeden alle bijdragen tot de vervulling ervan.

In zijn *Reminiscences* (Herinneringen) schrijft de Amerikaanse legergeneraal Douglas McArthur hoeveel de hoge idealen en de voortdurende aanmoediging van zijn moeder betekenden voor zijn succes. Keer op keer, in verscheidene crisisperiodes in zijn jaren op West Point en zijn legercarrière, had zijn moeder tegen hem gezegd: „Ik weet dat je het kunt, Doug.” Of: „Ik weet dat je het goede zult doen.”

Net als de liefde is de kracht van deze soort ouderlijke aanmoediging ontzagwekkend groot.

Leer om waardering te tonen voor de talenten, vaardigheden en goede dingen die uw kinderen hebben of waartoe zij in staat zijn. *Inspireer hen* om als het ware naar de sterren te reiken — om een van de beste leerlingen, musici, sportmensen of leiders van hun klas te worden. Laat hen weten dat u vertrouwen heeft in hun vermogen om iets te bereiken, en dat u voor hen bidt, hen steunt en zal trachten hen te helpen op iedere manier die realistisch gezien mogelijk is.

Inspireer hen om de bekende boeken te lezen, om te lezen over mannen en vrouwen die op hun gebied succes hebben gehad. *Inspireer hen* om naar goede muziek te luisteren, om het beste in de kunst en literatuur te leren waarderen.

Waarlijk, iedereen heeft een onge-
looflijk potentieel. Psychologen zeggen
dat de meesten van ons slechts een
tiende deel van ons werkelijke vermo-
gen gebruiken. Moedig uw kinderen
aan en inspireer hen om meer, veel
meer te bereiken.

Bid voor uw kinderen

Iedere normale ouder houdt van zijn
eigen kinderen. Toch blijft hij door
gebrek aan echt begrip in gebreke om
een van de meest eenvoudige en
essentiële dingen voor zijn kinderen te
doen die hij maar kan doen: *voortdu-
rend voor hen bidden*.

Jezus heeft gezegd: „Bidt en u zal
gegeven worden; zoekt en gij zult
vinden; klopt en u zal opengedaan
worden” (Matth. 7:7).

Uw hart uitstorten voor de Schepper,
en Bron van alle kracht, *bidden*,
uitvoerig, zoals alleen een ouder kan
voor de bescherming, leiding en het
succes van zijn kinderen, is een van de
meest essentiële dingen die u voor hen
kunt doen. Door dit te doen, kunt u
onzelfzuchtig bidden, omdat u aan een
andere persoon tracht te geven. U kunt
als geen ander met inzicht bidden voor
de werkelijke behoeften en de proble-
men van uw kind.

Vraag God om uw kinderen te
helpen een *goede instelling* te vinden
ten opzichte van Hem ten opzichte van
u, zijn ouders en van anderen. Vraag de
Schepper om uw kind te zegenen, te
beschermen en te leiden. Vraag Hem u
te helpen om uw aandeel als ouder bij te
dragen. Vraag Hem om wijsheid,
inzicht, kracht, geduld en liefde om
beter in staat te zijn het kostbare leven
te vormen dat Hij voor een paar snel
voorbijgaande jaren in de eindeloze
spanne van de eeuwigheid aan uw
hoede heeft toevertrouwd.

Ontwikkel „gezinsbewustzijn”

Een laatste sleutel tot een doeltreffende
opvoeding is het opbouwen van wat ik
„gezinsbewustzijn” noem. Doordring
uw kinderen vanaf de vroegste jaren
van het feit dat de belangrijkste
eenheid waartoe zij behoren het gezin
is. Werk er samen aan en leer uw
kinderen van hun broers en zusters te
houden en hen te waarderen. Bevorder
een diepe en blijvende loyaliteit binnen
het gezin en de verbintenis om elkaar
het hele leven bij te staan.

Organiseer op gezette tijden familie-
bijeekomsen met grootouders, ooms,
tantes en andere nauwe verwanten.

Laat uw kinderen weten dat zij
„wortels” hebben. Wanneer de hele
familie bij elkaar is, moedig hen dan
aan om te praten over de achtergrond
en geschiedenis van de familie, de
gedeelde moeilijkheden en triomfen, de
lessen die zij hebben geleerd.

Hoe goed herinner ik me niet dat een
van mijn grootmoeders vertelde over
hoe grootvader haar meenam naar wat
Indianengebied was en hoe het land-
schap zich later ontwikkelde.

Vele malen heb ik mijn vader en zijn
broer, mijn oom, horen vertellen over
hun jeugd — hun ervaringen, de
avonturen in het leger van generaal
Pershing in Frankrijk gedurende de
Eerste Wereldoorlog, de beproevingen
die zij moesten doorstaan, en een aantal
van de lessen die zij uit deze ervaringen
hadden geleerd.

Voor een alleenstaande ouder, of
voor een gezin dat ver van de rest van
de familie afwoont, kan het moeilijk
zijn om deze soort familiebewustzijn
en familieband te kweken. Maar er
kunnen verhuizingen plaatsvinden,
veranderingen kunnen zich voordoen
en het „reiken” van uw zijde naar
andere familieleden en zelfs goede
vrienden kan helpen om deze leegte te
vullen.

Het diepe gevoel van ergens bij te
horen, het besef dat er een hele familie
is die van u houdt en om u *geeft* — dit
familiebewustzijn is een kostbare erfe-
nis die u moet proberen uw kinderen na
te laten. Hun emotionele zekerheid en
stabiliteit, hun zelfvertrouwen, hun
vermogen om liefde te geven aan en te
ontvangen van vele personen, en zeker
hun diepste geluk — dit alles zal
rijklijk bevorderd worden door een
hechte en liefhebbende familie.

Zoals ik heb ondervonden, zullen uw
kinderen zelfs als zij volwassen zijn en
zelf kinderen hebben, graag thuisko-
men en weer delen in de vreugdes en de
rustige kracht van de familie. Dit zal
trouwens waarschijnlijk een van uw
grootste vreugden in het leven zijn. Zo
zal de familie van generatie op
generatie een gevoel van aanmoediging,
bescherming, wijsheid, evenwichtig-
heid en diepe vreugde geven, niet alleen
aan u — maar ook aan toekomstige
generaties.

Doe zelfs in dit verwarde en door
problemen geplaagde tijdperk uw uiter-
ste best — met Gods hulp — om het
begrip van wat een familie inhoudt aan
uw kinderen als een kostbare erfenis na
te laten!

En zorg ervoor dat u deze zeven
essentiële principes voor een doeltref-
fende kinderopvoeding allemaal in uw
gezin laat werken. Er zal begrip, geduld
en inspanning voor nodig zijn, maar de
beloning zal zich uitstrekken over *uw
gehele leven*, en tot nog ongeboren
generaties. □

HEBT U ZICH AL INGESCHREVEN OP DE GRATIS SCHRIFTELIJKE CURSUS VAN AMBASSADOR COL- LEGE?

De Bijbel is het boeiendste boek dat
ooit is geschreven en de boodschap
ervan is bedoeld voor u *vandaag!* Deze
cursus kan u helpen de Bijbel werkelijk
te begrijpen. De waarheid over het
doel van het leven, over de bijbelse
profetieën, over de door God geïnspi-
reerde weg naar geluk, dit alles wordt
per les tot in details voor u ontsloten.
Als u zich wilt inschrijven, schrijf dan
naar Ambassador College, Postbus
333, 3500 AH UTRECHT.

EUROPA'S LOT

(Vervolg van pagina 4)

een eigen vertegenwoordiging in het
parlement te brengen. De Groenen
hebben gezworen met betrekking tot de
kernwapenen geen enkel compromis te
aanvaarden. Zij beloofden de kernwa-
pens „zowel in de volksvertegenwoordig-
ing als op straat te zullen bestrij-
den”.

„Dit zal een bijzonder heet jaar
worden”, zei Joachim Wernicke,
wetenschappelijk adviseur van de Groe-
nen, kort na de verkiezingen. „Er
zullen blokkades van opstelplaatsen
komen. Amerikaanse militaire trans-
porten zullen worden geblokkeerd. Er
zal zowel in als buiten het parlement
aktie worden gevoerd om de opstelling
te verhinderen”.

Afgelopen jaar vonden er in West-
Duitsland zestig aanvallen op Ameri-
kaanse militaire bases en op Ameri-
kaanse soldaten plaats. Waarnemers
verwachten dat dat aantal nu nog
aanmerkelijk zal stijgen.

Andere politieke commentatoren
zijn van mening dat de Sociaal-
Democratische Partij, ontdaan van het
conservatieve leiderschap van de voor-
malige bondskanselier Schmidt, verder
naar links zal afglijden. „De heer Vogel
heeft er geen twijfel over laten bestaan
dat de SPD zich niet meer dan een

halve stap rechts van de Groenen zal opstellen", aldus *The Wall Street Journal* van 8 maart 1983.

De Beierse minister-president Franz-Josef Strauss noemde de Groenen weinig meer dan de „katteklaauw" waarvan Moskou zich bedient om de deur naar West-Duitsland voor zich te openen, een beschuldiging die de Groenen heftig afwijzen. De Groene Partij, aldus Strauss, is net een tomaat: zij begint groen, maar eindigt rood.

December en daarna

Op korte termijn is de laatste maand van 1983 de spannendste. De meeste Duitsers hopen van harte dat er voor die tijd vooruitgang zal worden geboekt in de onderhandelingen tussen Amerikaanse en Sovjet-vertegenwoordigers over de kwestie van de z.g. Euroraketten. Is dat echter niet het geval, dan zullen de eerste voorbereidingen voor de opstelling van de nieuwe NATO-wapens moeten worden getroffen.

De fel tegen de opstelling gekeerde anti-raket krachten zullen de Westduitse democratie tot het uiterste op de proef stellen. Van verschillende kanten van de regering kwamen er reeds niet-officiële waarschuwingen tegen „onaanvaardbare activiteiten" van anti-nucleaire betogers.

Ook in andere NATO-landen waar men kruisraketten wil opstellen, zoals in Engeland en Nederland, zullen de vredesdemonstranten hun activiteiten gaan opvoeren. In Nederland zullen zij er mogelijk in slagen installeringen te blokkeren.

Van alle kanten zal de druk op de regering-Kohl om de fatale D-dag (D staat voor „Deployment" ofwel opstelling) van december naar een later tijdstip te verschuiven, enorm toenemen.

Einde van het Bondgenootschap?

Op de lange duur maken deskundigen aan beide zijden van de Atlantische Oceaan zich ernstig zorgen over de fatale invloed die een breuk in het verenigde NATO-front op het Atlantisch bondgenootschap zou kunnen hebben.

„Als Moskou erin slaagt de uitvoering van de NATO-plannen te verhinderen", zegt de Franse deskundige op het terrein van de buitenlandse betrekkingen, Pierre Lellouche in een artikel van zijn hand in de internationale editie van *Newsweek* van 24 januari 1983, „dan zal het hebben aangetoond dat het een militair besluit van de NATO kan ontkrachten en dat *het nu meer invloed op West-Europa krijgt dan de Verenigde Staten*.

„Dit zou het signaal vormen voor een fundamentele verschuiving in de naoorlogse veiligheidsvoorzieningen op

ringen zouden de voorkeur geven aan de vestiging van wat zij een wereldomspannende strategische politiek voor de Verenigde Staten noemen. In deze opzet zouden Amerika's na-oorlogse, voornamelijk op West-Europa gerichte betrekkingen een drastische afzwakking ondergaan.

Franse vrees voor Duitsland

Frankrijk is het land dat zich op het ogenblik het meest zorgen maakt over de ontwikkelingen die zich in het hedendaagse Europa aftekenen. Om te beginnen zien de Fransen West-Europa geleidelijk als één geheel onder Sovjet-overheersing komen, wanneer het beschermende schild van Amerika zou worden teruggetrokken.

In de tweede plaats voorziet Parijs de mogelijkheid van een herenigd Duitsland, dat eveneens onder Sovjet-invloed zou staan. Zo bepleit bijvoorbeeld de Duitse Groene Beweging een geneutraliseerde, „kernvrije", en zo mogelijk herenigde Duitse natie in het hart van Europa.

De Fransen realiseren zich dat de sleutel tot de Duitse hereniging in de handen van Moskou ligt. Wat als de Sovjets hereniging aanbieden in ruil voor Duitse neutraliteit?

In zijn toespraak tot de Duitse Bondsdag gaf president Mitterrand op bekwame wijze uiting aan deze vrees. De *New York Times* bracht in haar editie van 24 januari in de volgende bewoordingen verslag uit over Mitterrands toespraak:

„Hoewel hij geen enkele maal het woord *neutralisme* gebruikte, richtte de heer Mitterrand een aanval op 'diegenen die een gokje zouden willen wagen met ont koppeling' en merkte op dat zij de mensen waren die een verstoring riskeerden van het evenwicht van krachten — een verstoring die een bedreiging voor de vrede zou kunnen vormen."

Hier stond, aldus vervolgde het verslag in de *New York Times*, „een Westers staatshoofd . . . die verklaarde dat er een worsteling aan de gang is om de toekomst van Europa . . . en dat de kwestie van de handhaving van West-

Vice-president Bush in Bonn: Hij drong er bij de NATO-partners op aan zich aan de in 1979 genomen beslissing inzake middellange-afstands atoomraketten te houden.

het Continent."

Zo hebben bijvoorbeeld de mensen die de politieke lijn van de Westduitse Sociaal-Democratische Partij bepalen, al openlijk opgeroepen tot een „veiligheidsvereenkomst" met het Oosten, als aanvulling of vervanging van het 34 jaar oude NATO-verdrag.

In de Verenigde Staten wees een top-autoriteit van het Departement van Buitenlandse Zaken, onderstaatssecretaris Lawrence Eagleburger, erop dat elke stap terug van het NATO-besluit om dit jaar in West-Europa te beginnen met de opstelling van kernwapens „het begin van het einde" van de NATO als een effectief bondgenootschap zou betekenen.

Een dergelijke ontwikkeling zou die invloedrijke kringen in Amerika in de kaart spelen die een drastische terugtrekking van Amerikaanse strijdkrachten uit Europa bepleiten. Deze groepe-

Duitslands nauwe betrekkingen met het Westen nu een ernstige aangelegenheid is: de sleutelinzet waarvan de uitkomst van het raketten spel afhangt."

Bovendien realiseren de Fransen zich dat hun veel kleinere, onafhankelijke kernmacht, wanneer Duitsland en de rest van Europa eenmaal „geneutraliseerd" zouden zijn en de Amerikanen zich zouden hebben teruggetrokken, vrijwel machteloos zou zijn tegenover de Sovjetmacht.

Zoals de deskundige op het terrein van de internationale betrekkingen Mario Rossi in het nummer van 2 februari van *Christian Science Monitor* schreef:

„Omdat Moskou redenen heeft de Verenigde Staten te vrezen — en alleen de Verenigde Staten — zou Frankrijk het ontbreken van een Amerikaanse verbintenis voor de verdediging van Europa als een onherstelbare ramp beschouwen, waarvan de gevolgen onberekenbaar zijn."

Satelliet — of Derde Macht?

En dus kunnen we, naarmate „D-day" nadert, in heel West-Europa en in het bijzonder in de Bondsrepubliek, een nooit eerder vertoende, zenuwachtige activiteit verwachten.

Op grond van zijn centrale positie in een verdeeld Europa kan West-Duitsland eenvoudig niet bestaan in een geopolitiek vacuüm.

Een aantal van West-Duitslands jongere burgers zou dolgelukkig zijn als het allemaal anders was. Zij zouden hun land graag zien terugkeren tot een pre-industriële „groene" maatschappij, bevrijd van de zorgen en spanningen van al die burens om zich heen.

Maar de realiteit dicteert dat dit eenvoudig niet mogelijk is. West-Europa, met Duitsland in het hart, zou uiteindelijk met een keuze uit twee mogelijkheden kunnen worden geconfronteerd: ofwel het wordt een nieuwe satelliet-regio van de Sovjet-Unie — ofwel het zal na de aftocht van Amerika gedwongen zijn een multinationale, verenigde, eigen nucleaire „derde macht" te vormen om zijn „christelijke beschaving" tegen het Oosten te beschermen.

De bijbelse profetie, die een uiteindelijke herleving van het Romeinse Rijk voorzegt, wijst duidelijk in de richting van het laatste alternatief. □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

veroorzaken! Zij willen goed ZIJN maar zij willen niet goed DOEN.

Christus kwam om mensen TOT BEKERING te brengen. WAARVAN? Van het veroorzaken van verdriet, twist, oorlog, pijn en lijden; om daarna de gave van de heilige Geest te ontvangen.

Wat voor resultaten zal de Geest van God in u produceren?

Ik zal u allereerst zeggen wat de Geest NIET zal voortbrengen. Deze zal niet het trieste, ongelukkige en sombere leven voortbrengen dat velen vereenzelvigen met het christelijke leven. Laat de Bijbel u zeggen welke vruchten Gods Geest in u zal opbrengen: „Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing" (Gal. 5:22).

Laten wij dit nader beschouwen: „De vrucht van de Geest" — dat is de Geest van GOD. Het is de heilige Geest die God *alleen* geeft aan degenen die *zich bekeerd* hebben, d.w.z. zich hebben afgekeerd van de levenswijze die de oorzaak is van verdriet, somberheid, ontmoediging, frustratie en leegheid.

De vrucht van de Geest is in de eerste plaats *liefde*. Daarna komt *blijdschap*! Blijdschap is mateloze vreugde. Dit klinkt niet als een ongelukkig, leeg en somber leven. En Gods Geest is niet statisch. Zijn Geest *VLOEIT*. Zijn Geest vloeit in stromen van Hem uit, naar u en door u heen, en van u uit, zodat ook *ANDEREN* gelukkig worden.

Het allereerste resultaat dat in uw leven door Gods Geest wordt voortgebracht is *liefde*. Het betekent dat uw gezicht straalt; het is een onbaatzuchtige, zorgzaamheid voor het welzijn van anderen. Het betekent dat u werkelijk *GEEFT* — dat u stralend gelukkig bent. En liefde resulteert in vreugde — de tweede vrucht. De derde is *vrede*. In plaats van een instelling van vijandigheid, van wrok en verbittering, van woede, zult u een vredelievende houding hebben en in vrede met uzelf en met uw naaste — en uw God — leven.

Vervolgens komt „*lankmoedigheid*" — *geduld*. In hoeverre heeft ongeduld u ongelukkig gemaakt? Ongeduld heeft

waarschijnlijk meer mensen ongelukkig gemaakt dan iets anders! Als u zich er werkelijk toe kunt brengen, geduld te hebben, zult u een eigenschap verwerven die u in staat zal stellen gelukkig te zijn en die het leven de moeite waard maakt.

Daarna komt *vriendelijkheid*. Dit maakt anderen gelukkig en vergroot automatisch uw eigen geluk. Vervolgens *goedheid en trouw (geloof, Statenvert.)*. Geloof is vertrouwen — geen zelfvertrouwen, maar vertrouwen op de Hoogste Macht. Het houdt in dat de grote kracht van God voor u werkt. Het betekent geruststelling. Het betekent een vaste *HOOP*, in plaats van twijfel, vrees en ontmoediging.

Als u in geld zou kunnen uitdrukken wat al deze geweldige weldaden in uw leven betekenen, zou u ze moeten waarderen ten bedrage van miljoenen en miljoenen dollars. Maar u *KUNT* al deze voordelen *NIET KOPEN*. God wil ze u eenvoudig *GEVEN*. De *KOSTEN* ervan voor u bestaan uit berouw en *BEKERING* van datgene wat verdriet, pijn en lijden, ontmoediging en frustratie veroorzaakt. Het is een fantastisch *KOOPJE!* Het zijn de vruchten van Gods Geest die spontaan uit u zullen voortspruiten en u zowel voor uzelf als voor anderen een bron van *VREUGDE* zullen maken.

Dit wil natuurlijk niet zeggen dat er in het geheel geen moeilijkheden in het leven van een christen zullen voorkomen. Verre van dat. Er zullen *VERVOLGINGEN* komen. Christus werd vervolgd. Hij zei: „Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u volgen." Dit komt van *BUITENAF*. *ONGELUKKIG ZIJN* is iets dat van *BINNENUIT* komt. *GELUKKIG ZIJN* is een *GEESTESGESTELDHEID*. En degene die deze innerlijke vrede bezit, deze vreugde, dit geduld en deze liefde, die geen wrok en verbittering voelt, zal lang niet zo verstoord en ongelukkig worden als wanneer hij deze eigenschappen niet bezeten had. U zult altijd met problemen geconfronteerd worden, maar u zult *GELOOF* hebben en de hulp van God om ze op te lossen. Maar problemen en beproevingen zijn goed voor ons — zij zijn onmisbaar voor het ontwikkelen van volmaakt geestelijk karakter.

Ik weet dat er in de Bijbel staat: „Talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige", maar in hetzelfde vers staat ook „maar uit die alle redt hem de Here" (Ps. 34:20).

Het is waar dat Christus een man

van smarten was en vertrouwd met ziekte. Het is ook waar dat Christus leed — Hij wist wat lijden was. Maar zijn lijden en smart werden niet veroorzaakt door pijn die andere mensen Hem aandeden — niet door wrok — maar door zijn liefde voor anderen. Hij leed omdat de mensen zichzelf zoveel lijden op de hals haalden. Toch was Hij iemand die blijdschap kende en wenste dat zijn blijdschap ook in zijn volgelingen mocht zijn (Joh. 15:11).

Ja, Hij zei: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (Joh. 10:10). □

ISLAM

(Vervolg van pagina 6)

moslimgeestelijkheid zou kunnen bestempelen.

Levenswijze

Om de wereld door moslim-ogen te zien, dient men zich te realiseren dat de islam voor de overgrote meerderheid der moslims een *levenswijze* is.

Vele Westerlingen — voor wie religie niet meer inhoudt dan elke zondag een paar kerkdiensten bijwonen — kunnen niet begrijpen hoezeer het gehele leven door het geloof wordt beheerst. De meeste Westerlingen hebben de uitdaging om werkelijk volgens hun geloof te *leven* allang opgegeven.

De islam daarentegen staat *centraal* in elk aspect van het leven van een moslim. De gemiddelde moslim neemt de Koran serieus. De islam geeft leiding aan gedachten en handelingen in een mate die in het Westen zonder weerga is. Religie en leven zijn *onafscheidelijk*.

Westerse bezoekers van islamitische landen maken dikwijls de fout zonder meer aan te nemen dat moslims van de hogere klassen (omdat zij Europese talen spreken) zich als Westerlingen kleden en mogelijk in het Westen zijn opgeleid, ook de Westerse houding jegens de godsdienst hebben aangenomen.

Dat is niet het geval.

De overweldigende meerderheid van de moslims van *alle* klassen en van alle rangen en standen volgen vlijtig de voorschriften van hun geloof. Zij bidden elke dag vijfmaal, met het gelaat in de richting van de heilige stad Mekka. Op vrijdag nemen de moslims

een speciale dag van openbaar gebed in de moskee in acht.

Gedurende de gehele heilige maand van de Ramadan, de negende maand van het moslimjaar, onthouden de moslims zich van de dageraad („zodra je een witte draad van een zwarte kunt onderscheiden”) tot de avond van voedsel en drank.

Ook wordt van de moslims verwacht een *hadj* of bedevaart naar het heilige Mekka te maken — minstens eenmaal in hun leven, wanneer zij daartoe tenminste fysiek en financieel in staat zijn. Het geven van aalmoezen aan de armen, de ouden van dagen en de wezen is eveneens een moslimplicht. Voorts is er een jaarlijkse *zakat* belasting van 2,5% op iemands totale bezit.

Behalve deze voornaamste aanwijzingen verbiedt de Koran bovendien het eten van varkensvlees, het drinken van alcohol en het gokken. Maar in meer liberale moslimkringen licht men weleens de hand met deze speciale voorschriften.

Eenheid van kerk en staat

Maar de islam is veel meer dan een verzameling rituele voorschriften en geboden. De Koran bevat zowel gedetailleerde wereldse als geestelijke bepalingen. Hij bevat de maatstaven voor een breed scala aan persoonlijke, sociale, economische en politieke betrekkingen, en bestrijkt zowel het civiele recht als het strafrecht. Dit maakt het volslagen onmogelijk de islam alleen tot geestelijke zaken te beperken.

In de islamitische wereld is het beginsel van de scheiding van kerk en staat onbekend. Vanaf zijn begin is de islam een staatsgodsdienst geweest. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen „God en keizer”, zoals in Mattheüs 22:21 door Jezus werd omschreven.

Natuurlijk is de islamitische revolutionaire regering in Iran zeer verschillend van de islamitische regering in Saoedi-Arabië. Deze verschilt op haar beurt weer van die in Egypte, Pakistan of Libië. Moslimregeringen lopen uiteen van semi-feodale monarchieën tot parlementaire democratieën.

Maar afgezien van deze verschillen bestaat er onder de moslims geen verschil van mening over de vraag dat godsdienst en regering onscheidbaar zijn en moeten zijn.

Het spreken over een „wereldlijk moslimland” wordt algemeen als een *contradictio in terminis* beschouwd.

Het uiteindelijke falen van de pogingen van de sjah om in Iran een staat in Westerse stijl te grondvesten, waarbij de rol van de moellahs werd geminiseerd, wordt ten dele toegeschreven aan de diepgewortelde moslimopvatting over de noodzakelijkheid van een unie tussen kerk en staat.

De moslims zien de regering als een voornaam instrument om het goede in deze wereld tot stand te brengen. Veel meer dan de belijdende christenen, wier hoop veelal in de eerste plaats op een „volgend leven” is gevestigd, voelen de moslims zich gebonden aan de monumentale taak de geschiedenis te vormen tot wat zij behoort te zijn.

De verwerkelijking van het goede is naar de moslims geloven *in deze wereld* mogelijk. In het algemeen zien zij dit leven niet als een met vallen en opstaan geladen beproeving die de gelovigen in het zweet huns aanschijns moeten doorstaan om in de „volgende wereld” te worden verlost. In plaats daarvan ontvouwt de Koran een maatschappelijke en wettelijke orde die gericht is op geluk, welvaart en welzijn in het hier en nu.

Dit houdt niet in dat moslims niet ook in een leven na de dood geloven. Zowel bestraffing in de hel als beloning in het paradijs worden in de Koran levendig beschreven.

Oog om oog

Een van de aspecten van het moslimleven die het meest in de publiciteit komen is de strenge rechtscode van de Koran.

De *sharia*, het kerkelijk recht van de Koran, is in het Westen als wreed en barbaars bestempeld. De gestrengheid van de bestraffing volgens de Koran schokt de meeste Westerlingen. Voor herhaalde diefstal kan de straf het verlies van een hand zijn. Sex voor het huwelijk komt op 100 zweepslagen in het openbaar te staan. Valse beschuldiging op 80 zweepslagen.

Maar de meeste moslims maken zich weinig zorgen over de bezwaren van het Westen. De Koran hecht haar goedkeuring aan de sharia-wet, en dat is genoeg. Daar komt bij dat de moslims dagelijks lezen over de stijgende misdaadcijfers in de tolerante Westerse maatschappij. „Hoe kan een door misdaad geteisterd Westen ons bekritisieren?” vragen zij. Moslimlanden hebben een aanmerkelijk lager misdaadcijfer dan het Westen.

Bovendien wijzen zij erop dat de

islamitische „oog-om-oog“-wet van de sharia niet veel verschilt van de burgerlijke en strafwetten van het Oude Testament die door God aan het oude Israël werden gegeven (zie Exodus 21-23). Ook wijzen de moslims erop dat in hun landen, in tegenstelling tot het „decadente“ Westen, de *ernst van de zonde* nog wordt ingezien.

Nog een ander punt vraagt om erkenning. Evenals vele Westerlingen zijn ook tal van moslims diep geschokt door de processen en de terechtstellingen die onder het Khomeini-regime in Iran hebben plaatsgehad. Zij wijzen erop dat deze processen en executies geen juiste afspiegeling vormen van de islam, maar verband houden met de politieke woelingen in dat land.

Ook wijzen moslims erop dat het houden van gijzelaars — in het bijzonder van diplomatieke — in de islamitische traditie volstrekt ongeoorloofd is. „Ik schend geen verdragen en neem evenmin afgezanten gevangen“, betoogde Mohammed eens met nadruk. Vele moslims zien het optreden van het Khomeini-regime wat dit betreft als gênant, en als een smet op de islam.

In feite is het zelfs zo dat de Koran scherpe grenzen stelt aan de macht van de religieuze islam-gerechtigden. Verdachten worden onschuldig geacht tot hun schuld is bewezen. Daar komt bij dat de eisen waaraan het bewijs moet voldoen, dermate streng zijn dat de zware straffen die in het Westen zo'n grote publiciteit krijgen, zelden ten uitvoer gelegd kunnen worden.

„Modernisering“ of „verwestelijking“?

Een andere vraag van het Westen is of de islam met succes kan worden aangepast aan een moderne technologische samenleving.

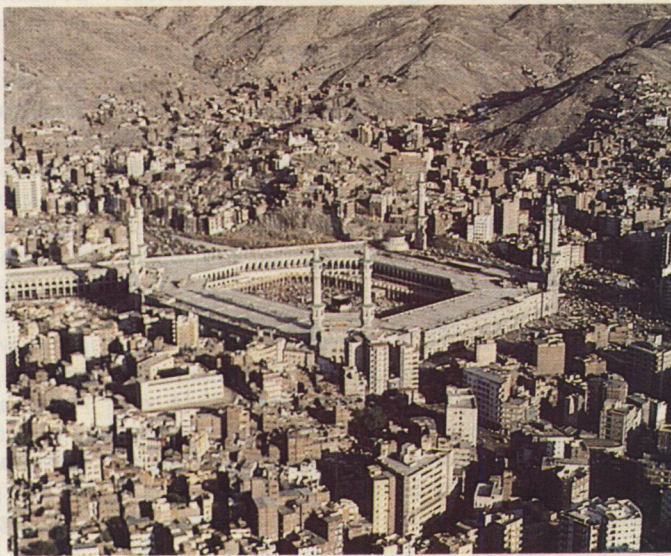
Deze vraag wordt bijna steeds door niet-moslims opgeworpen. De moslims zelf zien de islam volstrekt niet als een hinderpaal voor het moderne leven. Moslims zijn vaak oprecht verwonderd dat een dergelijke vraag kan opkomen.

Geen enkele tekst in de Koran kan ooit tot de gevolgtrekking leiden dat de islam reactionair is, of alleen maar

gericht op een primitieve woestijnge-meenschap. Ontwikkeling en verandering zijn niet in strijd met de geest van de islam. Het is zelfs zo dat de Koran juist sterk de *nadruk* legt op het streven naar kennis en op de wenselijkheid van vooruitgang.

Waarom dan die controverse over de vraag of de islam de moderne tijd wel kan bijhouden?

De islam op zich is niet tegen technologie en industrie. Maar veel moslims zijn de gevaren gaan inzien van een te grote nadruk op technologie en „vooruitgang“ in de Westerse betekenis.

DE GROTE MOSKEE TE MEKKA, de meest heilige stad van de islam. Met zijn indrukwekkende afmetingen biedt de fraaie moskee plaats aan 300.000 gelovigen.

Zoals een Egyptische regeringsfunctionaris het stelde: „De islam is niet tegen modernisering. Maar wanneer modernisering alleen maar mikt op de bevrediging van materiële behoeften, zonder aandacht aan zedelijke aspecten te besteden, loopt dat altijd uit op afbraak van de maatschappijstructuur“.

Moslims zijn van mening dat in het Westen het vertrouwen in de religie door wetenschap en techniek is ondermijnd. En zij zijn bang dat bij verkeerde toepassing hetzelfde zou kunnen gebeuren met het geloof in Allah.

De meeste moslims hebben geen behoefte naar de een of andere middeleeuwse islamitische levensvorm terug te keren. Zij zijn voor vooruitgang, met aanvaarding van dat wat geschikt blijkt en met verwerping van het schadelijke. Op die manier hopen zij te vermijden de bittere vruchten te plukken die zij het gevolg achten van de duizelingwekkende

snelheid waarmee de Westerse modernisering zich voltrekt.

Zoals wijlen koning Khaled van Saoedi-Arabië in een toespraak in 1979 tot de pelgrims in Mekka zei: „Hoe meer wij, moslims, vasthouden aan deze voortreffelijke idealen, hoe beter onze vooruitzichten zijn om op te staan en de wereld onder onze zeggenschap te brengen. Daar staat tegenover dat hoe verder wij van ons geloof afdwalen, hoe eerder wij zullen bezwijken onder de factoren van het verval, en aan politieke en sociale problemen om uiteindelijk een gemakkelijke prooi te worden voor de vijanden van de islam...“

Hoe de moslims het communisme zien

Evenals de moslims gedisillusioneerd zijn over het materialisme van het Westen, betreuren zij het communistische alternatief.

Toch is het niet het op één partij berustende, dictatoriale karakter van de communistische staat waar zij in eerste instantie bezwaren tegen hebben. Veel moslimlanden zijn in wezen éénpartij-staten. (Moslims stellen vaak de vraag: „Hoe kunnen er nog andere partijen bestaan naast de partij van de rechtvaardigen?“)

Het is het atheïsme van het marxisme dat zij verfoeien. Het is onder moslims

geen geheim dat in de afgelopen halve eeuw de islam in de Sovjet-Unie werd onderdrukt.

„Wie kan zich aan groter onrecht schuldig maken“, vraagt de Koran, „dan iemand die de verheerlijking van Allah's naam in zijn moskeeën verbiedt, en ernaar streeft die te vernietigen?“

Het komt voor dat moslimlanden goede betrekkingen met de Sovjet-Unie nastreven met het oog op materiële voordelen zoals wapenhulp. Maar wanneer het gaat om de filosofie en het systeem van het communisme zelf, maken zij zich geen illusies. Islamitische staten zijn in overweldigende meerderheid anti-communistisch.

Rol van de vrouw

Een ander teer punt voor de moslims is de voorstelling die het Westen heeft van de rol van de vrouw in de islamitische samenleving. Sommige

Westerlingen weten bijvoorbeeld dat vrouwen in het ultra-orthodoxe Saoedi-Arabië niet autorijden. Ook zijn zij op de hoogte met het bestaan van de veel beschreven sluier en van de *chador*, het van het hoofd tot de voeten reikende kledingstuk dat de vrouwen in Iran dragen.

Maar wat de moslims zouden willen dat het Westen ook beseft, is dat de tradities en gewoonten in het ene land in het Midden-Oosten niet noodzakelijkerwijs representatief zijn voor alle moslimvrouwen of deel uitmaken van de voorschriften van de islam.

Naarmate de islam zich uitbreidde van zijn geboorteplaats op het Arabisch schiereiland, raakten de gewoonten van overwonnen of bekeerde volkeren vaak verstrengeld met de in de Koran neergelegde gebruiken. Zo is b.v. de *chador* een traditioneel Iraans kledingstuk. De Koran verlangt alleen ingetogenheid, en die kan op allerlei manieren worden uitgelegd. Maar veel Iraanse vrouwen geven uit zichzelf de voorkeur aan de *chador*. Ook de sluier wordt niet specifiek door de Koran voorgeschreven.

In het hele Midden-Oosten neemt het aantal jonge vrouwen toe dat zich toot met de sluier en zich hult in de traditionele, tot de grond reikende robes — tot groot ongenoegen van vele van hun progressieve moeders die vechten voor het recht om korte jurken te dragen. Voor veel van deze jonge vrouwen betekent het een afwijzing van de Westerse opvattingen van vrouwelijkheid, en is het helemaal niet op de religie gebaseerd.

In feite heeft Mohammed de status van de vrouw juist aanmerkelijk verhoogd door haar meer eer te bewijzen dan de meeste samenlevingen van zijn tijd. „O, mannen, respecteer de vrouwen waaruit gij geboren zijt”, vermaant de Koran. Moslimvrouwen ontvingen burgerlijke- en eigendomsrechten — een revolutionaire stap in de Arabische wereld. Mannen worden echter nog steeds als „een stapje hoger” dan de vrouw beschouwd.

Wat tenslotte de polygamie betreft, die is niet zo algemeen gebruikelijk als

in het Westen gewoonlijk wordt gedacht. Weinig moslims hebben meer dan één vrouw, niettegenstaande het feit dat de Koran er vier toestaat — *als* de echtgenoot zich dat kan permitteren en hen onpartijdig behandelt.

Hoe moslims de joods-christelijke wereld zien

Het is ook van belang te begrijpen hoe moslims christendom en het judaïsme zien. Bij de moslims heersen veel onjuiste opvattingen over deze twee religies. In één opzicht echter zijn het niet de moslims die daarvan de schuld

heidenen.

Wanneer het gaat om vragen van doctrine, zijn de moslims in het bijzonder ontzet over de christelijke aanbidding van de „drievoudige God”. Dit slaat op de „Drieëenheid”, die door de moslims wordt beschouwd als grenzend aan veelgodendom en heiligschennis. De katholieke Maria-verering wordt door de moslims eveneens als afgodendienst beschouwd.

Moslims maken hier dezelfde fout als Westerlingen die de sluier als door de Koran voorgeschreven opvatten. Daar zij in het algemeen nooit zelf het

Nieuwe Testament gelezen hebben, realiseren moslims zich niet dat de doctrine van de Drieëenheid *nooit* door Christus of door de apostelen werd onderwezen, dat zij nergens in de Bijbel is te vinden, en dat zij in feite haar wortels heeft in het oude heidendom dat later opging in het officiële christendom.

De meeste moslims hebben nooit het ware christendom van de Bijbel ervaren!

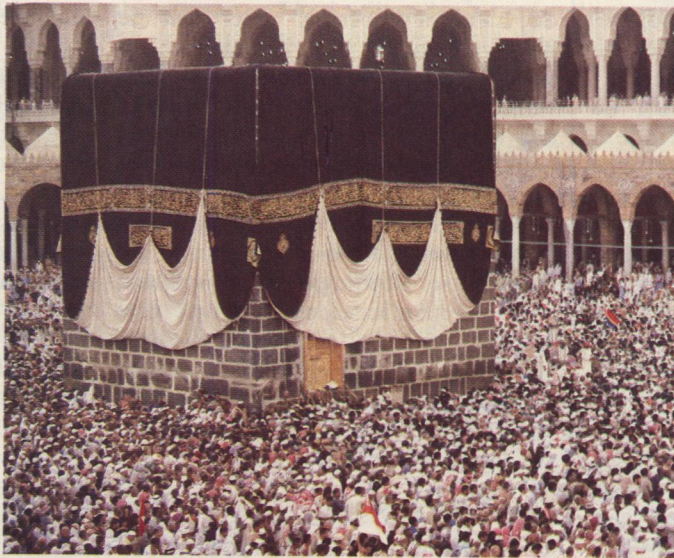
Maar in het algemeen is de houding van de moslims jegens christendom en judaïsme nooit inherent vijandig geweest. Mohammed noemde christenen en Joden „het Volk van het Boek”, en kende hen een speciale status toe. Zo wordt

door de islam een huwelijk met een christen of Jood toegestaan.

Wat de Bijbel zegt

Sommige lezers zullen inzien dat de houding van de moslims jegens de godsdienst als een *levenswijze* in feite veel dichter staat bij de houding die Jezus Christus en de apostelen de ware christenen jegens de Bijbel wilden doen aannemen. De Bijbel spreekt vaak over het ware christendom als „de weg” (Handelingen 18:25, 26; 19:9, 23; 22:4; etc.).

Doctrinair wijkt de islam natuurlijk op zoveel punten van het christendom af dat wij er binnen het bestek van dit artikel niet in details op in kunnen gaan. Voorop staat de verwerping van Jezus als de mensgeworden Zoon van God, van zijn kruisiging en wederopstanding, en van vergeving en behoud door Hem.

PELGRIMS RONDOM DE KAÄBA in het midden van de Grote Moskee. De Kaäba (kubus) — het belangrijkste heiligdom van de islam — is het einddoel van de hajib of bedevaart.

dragen.

Zo zien de moslims het Westen bijvoorbeeld als een broeinest van pornofilms, alcoholmisbruik, drugs, onwettige sex, psychedelische rockmuziek, misdaad enz. En toch zijn het naar men zegt christelijke landen!

Voor een moslim, die de religie als een *levenswijze* opvat, is dit inderdaad een paradox. Hoe kunnen deze buitensporige wantoestanden, zo vraagt hij zich af, in overeenstemming gebracht worden met de leer van Christus?

Het simpele antwoord luidt natuurlijk dat dat *inderdaad niet kan*, want zij vertegenwoordigen de volledige *verwerping* van Christus' leer! Veel moslims realiseren zich eenvoudig niet dat de meeste Westerse „christenen” dat geloof alleen maar in naam belijden, maar dat zij het niet *in praktijk* brengen. Andere moslims beschouwen Westerlingen als een soort

De apostel Petrus liet op dit punt geen ruimte voor compromissen: „En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden” (Hand. 4:12).

Gezien het centrale karakter van dit punt voor het christendom, sluit het strikte monotheïsme van de islam elke hoop op een uiteindelijke verzoening van de beide geloven uit.

Wat zegt de Bijbel dan over de toekomst van de islam?

Het Nieuwe Testament van de Bijbel werd meer dan 500 jaar voor de geboorte van Mohammed voltooid. Dat neemt niet weg dat de Bijbel de toekomst van de islam niet negeert!

De bijbelse profetie onthult de komende opkomst in het Midden-Oosten van een Arabisch-islamitische confederatie. Er wordt in de profetie aan gerefereerd als „de koning van het Zuiden” (Dan. 11:40). Deze confederatie zal in de gebeurtenissen van de eindtijd een uiterst gewichtige rol spelen.

Bij de geprofeteerde terugkomst van Jezus op deze aarde, op dat kritieke moment in de geschiedenis met het doel de mensheid van zelfvernietiging te redden (zie Mattheüs 24:22) en een duizendjarig rijk van vrede en welvaart in te luiden, zal Gods regering over de gehele aarde gevestigd worden. Alle naties zullen zich aan Hem onderwerpen. Kerk en Staat zullen onder zijn bewind worden verenigd. Er zal *één Kerk* zijn — *één God* — *één godsdienst* — *ÉÉN SOEVEREINE REGERING!* (Openb. 19:16.)

Vele Soenna-moslims zien uit naar deze zelfde gebeurtenis — maar zij geloven dat Jezus naar Damascus zal afdalen, en niet naar Jeruzalem zoals de Bijbel in Zacharia 14 zegt. Ook Sjia-moslims zien uit naar een spoedige terugkeer van een Messias of Mahdi — maar zij geloven niet dat dat Jezus is. Er zal voor altijd een einde komen aan religieuze verwarring. Alle ogen zullen voor de waarheid worden geopend. *Alle naties zullen Jezus erkennen als de ware Messias — de Messias die, onder een verscheidenheid van namen en in vele godsdiensten, door allen lange tijd is verwacht.*

Dit is het duidelijke getuigenis van de bijbelse profetie. De voor ons liggende gebeurtenissen in het Midden-Oosten zullen getuigen van haar onfeilbare juistheid! □

DE NIEUWE ARMEN

(Vervolg van pagina 16)

stijgende dokterskosten kunnen eenvoudig beperkt worden door uw voeding te verbeteren, door beweging en voldoende rust te nemen. Dat betekent dat u beter vers voedsel kunt eten dan geconserveerd voedsel. U zult merken dat het goedkoper is om een kleine zak aardappelen te kopen dan verpakte, voorbereide en ingevroren aardappelen. En het is nog slechter om patat te kopen. Volgens het Amerikaanse Departement voor de Landbouw bestaat meer dan de helft van wat de Amerikanen eten uit geconserveerd voedsel. Probeer om wanneer mogelijk dat voedsel te eten dat vers en onbewerkt is of dat zal bederven als u het niet relatief snel opmaakt.

Het is heel eenvoudig, zoals een artikel over de bevindingen van de Westduitse Voedings- en Drugdienst over levensmiddelenadditieven verklaarde: „Een uitgebalanceerd dieet voorkomt klachten en ziekten, terwijl een verkeerd dieet ziekte kan veroorzaken” (*Frankfurter Allgemeine Zeitung für Deutschland*, 11 sept. 1982).

Huwelijksproblemen

En hoe zit het met uw huwelijksrelatie? Wanneer het op financieel gebied moeilijk gaat, merken veel echtparen dat zij voor problemen staan die onoverkomelijk lijken. Zo onoverkomelijk dat ze onoplosbaar zijn. Men begint een scheiding te zien als een gemakkelijke uitweg. Maar als u een van de snelste wegen zoekt naar het armenhuis, is scheiding een gerieflijke keuze. Scheiding zal uw inkomen doeltreffend halveren — en uw levensstijl ook. Men moet rekening houden met advocaten, de kosten van de rechtbank en schikkingsbelastingen. Deze kosten alleen al zouden sommige echtparen zich tweemaal moeten laten bedenken, om nog maar niet te spreken over de mentale pijn die samengaat met het „vrij worden”. Waar men ook rekening mee moet houden is wijsheid achteraf. Een onderzoek meldde dat 60% van de mannen en 73% van de vrouwen die een jaar gescheiden zijn, vinden, nadat zij tijd gehad hebben om erover na te denken, dat zij een fout hebben begaan. Scheiding is geen gemakkelijke uitweg. Het is *wel* een gemakkelijke manier om arm te worden.

Het principe van tienden betalen

Bij het uitvoeren van uw plan om te vermijden dat u een van de nieuwe armen wordt, is het vormen van een compagnonschap een van de stappen die u in overweging moet nemen. Het zou heel fijn zijn om iemand te hebben die u hulp kan garanderen als u die nodig hebt. Iemand die op precies het juiste moment precies de juiste hulp zou kunnen geven. Geen compagnonschap met een andere mens, maar met God. Hoe vreemd dit ook mag klinken in de moderne wereld, het is een verbintenis die u kan verlossen van uw financiële hoofdbrekens.

Hoe gaat u te werk om een „compagnonschap” met God te vormen? Heeft u er ooit bij nagedacht dat alle natuurlijke dingen op deze aarde, in de aarde en rond de aarde van God zijn? De lucht die u inademt, het voedsel dat u eet en het water dat u drinkt om uzelf in leven te houden, zijn allemaal door God geschapen. God zegt dat de gehele aarde van Hem is (Ex. 19:5). In feite is zelfs het papier waarop uw dollar, pond, frank, mark of peso gedrukt is, afkomstig van natuurlijke weefsels die God heeft geschapen. Ja, zelfs uw geld is van God. „Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, luidt het woord van de Here der heerscharen” (Hagg. 2:9).

Om uw relatie met God te beginnen, moet u eerst beginnen met Gods wet van tiendenbetaling op te volgen. In ruil voor tien procent van uw inkomen geeft God u in dit compagnonschap 90 procent van de winst plus een beloofde bonus: meer welvaart.

Oppervlakkig gezien klinkt dit misschien niet realistisch. Maar de schijn kan bedriegen. Soms is wat een mens juist lijkt, niet wat goed voor hem is (zie Spr. 14:12). De mens heeft niet bepaald een goede staat van dienst als het om financiën gaat. Maar God biedt u een uitweg. „Vereer de Here met uw rijkdom en met de eerstelingen van al uw inkomsten, dan zullen uw schuren met overvloed gevuld worden en uw perskuipen van most overstromen” (Spr. 3:9-10).

God wil dat het u welgaat (3 Joh. 2). Hij daagt u ook uit om te zien of uw tienden u geen voordeel brengen. „Beprooft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten” (Mal. 3:10). Maar God laat

van onze lezers

Als tiener, ontgoocheld in een wereld, die steeds minder leefbaar wordt, ben ik dankbaar voor de vele interessante artikelen die ik terugvind in *The PLAIN TRUTH*. Vele antwoorden op mijn vragen komen erin voor. Daarom had ik graag van u het boekje *Leven na de dood?* ontvangen.

Hartelijk dank bij voorbaat, en ik wens u nog veel succes met uw tijdschrift!

E.C., Westende, België

In de anderhalf jaar dat ik uw blad gelezen heb, is mij gebleken dat u voor alle grote problemen in deze wereld de Russen, de afbraak van het traditionele gezin of het niet lezen van de bijbel als oorzaak aanwijst.

Aangezien ik dit rijtje nu wel uit mijn hoofd ken is er voor mij geen reden meer om uw blad nog te lezen. Bij deze zeg ik mijn abonnement dan ook op. Met vriendelijke groeten en dank voor uw wijsheid.

R.H., Nijmegen

Het moet ergens tussen '68 en '70 geweest zijn dat ik via een

advertentie in the Reader's Digest een abonnement op *The PLAIN TRUTH* aanvraag, deels omdat het gratis was, voor een deel omdat ik graag engels wilde lezen en voor een gedeelte uit nieuwsgierigheid.

Gedurende een aantal jaren heb ik uw blad maar laten komen, zonder er echt veel aandacht aan te besteden; ik las er telkens misschien hooguit één of twee artikelen uit. Dat is de laatste jaren echter geleidelijk veranderd tot ik nu elk nummer na ontvangst in enkele dagen van a tot z grondig opneem.

Of het komt omdat de inhoud van de artikelen interessanter is geworden of door mijn persoonlijke instelling: de 'politieke' bijdragen zijn voor mij nu veel realistischer; de bijbelse zoveel aktueller, en de op het dagelijks leven gerichte stof komt zoveel beter van pas. Kortom was het tot voor enige tijd zo dat uw aanbod mijn vraag overtrof, nu is het juist andersom...

L.J.H., Heinkenszand

Sedert enige tijd lees ik met stijgende belangstelling uw blad *De ECHTE WAARHEID*. De naam „De Echte Waarheid” is naar mijn mening echter niet juist gekozen.

De waarheid (en niets dan de waarheid) is namelijk altijd „echt”. Van onechte waarheid kan men niet spreken. Dan is het namelijk geen waarheid meer.

De uitdrukking „de echte waarheid” is even onbruikbaar als bij voorbeeld de uitdrukking „nat water”. „Nat” is namelijk een eigenschap van water, zoals „echt” een eigenschap van de waarheid is.

Er is nog een (m.i. ernstig) bezwaar tegen de naam „De Echte Waarheid”, te weten de „gevoelswaarde” ervan. De „echte” waarheid roept gevoelens van tegenstelling op en dat noot niet tot lezen.

Uw blad heet „*The PLAIN TRUTH*”. Een zeer gangbare vertaling van „plain” is „eenvoudig”. Dat is in dit geval de beste vertaling: „De Eenvoudige Waarheid”. Een in het Nederlands zeer gangbare uit-

drukking. Daarmee trapt u niemand direct op de tenen. Ook qua gevoelswaarde lijkt het mij de juiste vertaling.

In het Nederlands spreekt men ook wel van „de zuivere waarheid”. Ook die uitdrukking wijs ik af, omdat er geen „onzuivere waarheid” bestaat. Dan is het ook geen waarheid meer.

Ik raad u aan, de naam van uw blad zo spoedig mogelijk te wijzigen in: „De eenvoudige waarheid”.

U dankend voor de regelmatige toezending van het blad.

R.P.V., Amersfoort

Commentaar: Het doet ons genoegen dat u zich de moeite getroost ons een andere titel voor ons tijdschrift aan te bevelen.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat wij ook niet zo gelukkig met de titel zijn. Als u ons de goede titel aan de hand kunt doen die (ongeveer) even lang is als *The PLAIN TRUTH*, en die ook het woord „waar” of „waarheid” bevat, houden wij ons aanbevolen.

u de keuze. Zij die zich Gods rechtmatige deel van hun inkomen toeëigenen voor hun eigen gebruik bestellen God (Mal. 3:8-9).

Stel niet uit

Handel terwijl u nog steeds een baan heeft. Begin er vandaag mee om uw schulden te verkleinen tot een overzichtelijke omvang. Begin een spaarschema om een buffer van drie maanden op te bouwen. Stel een realistisch budget op. Begin uw positie op het werk te verbeteren. Als u er, als huisvrouw, over denkt om te gaan werken, overtuig

u er dan van wat uw werkelijke compensatie zal zijn. Denk over een paar alternatieven voor een volledige baan.

Realiseer u ook dat u misschien niet in staat zult zijn om uw hele leven één carrière te volgen. Ontwikkel een aantal vaardigheden waarop u kunt terugvallen als het nodig mocht zijn. Verlaag uw dokterskosten door een uitgebalanceerd dieet te volgen, door lichaamsbeweging en door voldoende rust. Werk aan een goed huwelijk. Een scheiding kan u financieel ruïneren. En bovenal, neem Gods uitdaging over betaling van tienden

aan. Kijk eens of het u niet uit uw huidige en toekomstige financiële moeilijkheden zal redden.

Er zijn nog andere maatregelen die u kunt nemen om de financiële ramp die zovelen geveld heeft te vermijden. Bestudeer die maatregelen die op uw situatie van toepassing zijn. Maar bedenk, de volgende keer dat u een werkloze, dakloze mens ziet die in een auto leeft of op straat: „dat zou, zonder de genade van God, ik kunnen zijn”. Het kan gebeuren, tenzij u nu actie onderneemt om er iets aan te doen. □

NIEUW BOEKJE

UW ONTZAGWEKKENDE TOEKOMST

Hoe de religies u misleiden

Het is werkelijk verbijsterend! De belangrijkste dimensie van alle kennis werd van God door Jezus Christus naar de aarde gebracht, maar die boodschap werd reeds in de eerste eeuw onderdrukt.

En in plaats daarvan heeft het christendom het door de MENS bedachte „evangelie” over de Boodschapper verkondigd, maar zijn boodschap, het WARE EVANGELIE onderdrukt.

Wanneer die boodschap werkelijk wordt begrepen, openbaart zij voor de

mens een potentieel, dat zo ongelooflijk groot is, dat het aanvankelijk totaal onmogelijk lijkt.

Ons nieuwe boekje *Uw ontzagwekkende toekomst — hoe de religies u misleiden* geeft u de verbazingwekkende waarheid over deze zeer belangrijke, maar ontbrekende dimensie in kennis.

Vraag uw eigen exemplaar aan. Het kost niets.

Vermeld a.u.b. bij al uw aanvragen het nummer van uw adresstrookje.

